TÁBOR - VĚTROVY

Historie - život v obci - lidé - sport - stavby- zemědělství

Ing. Jan Komzák, Marek Švadlena

Větrovy

Editor: Marek Švadlena, Ing. Jan Komzák

Tuto knihu věnujeme větrovským občanům, našim rodinám a panu Vladímíru Ševelovi za jeho nevšední péči o naši osadu

Ing. Jan Komzák, Marek Švadlena
autoři

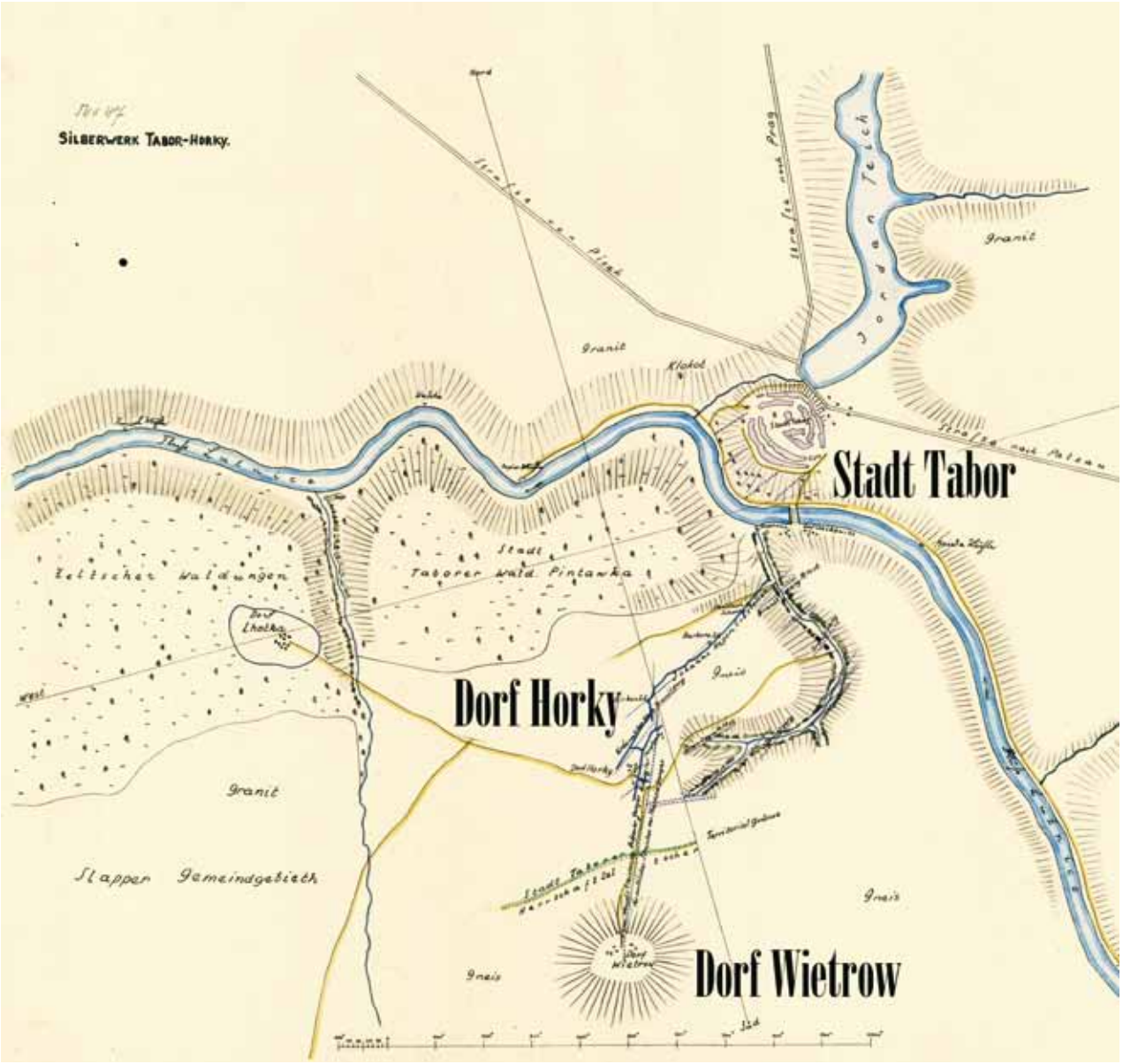

Obec Větrovy (Dorf Wietrow) na překreslené důlní mapě, sig. MA-A/0530

Slovo autorů

Vážení čtenáři,

tato kniha je určena nejen Vám, ale i větrovským občanům, kterých je zhruba 300 a bydlí ve 110 domech. Tato malá obec je dnes příměstskou částí města Tábora, od kterého je vzdálena zhruba 3 km. Je to obec, na kterou je ze všech stran vidět, ať už přijíždíte od Českých Budějovic, Prahy či Brna. Také Větrovští mají dobrý přehled o Vás, vážení čtenáři. Rozhledna Svobody Hýlačka jim totiž umožňuje dokonalý přehled o tom, co děláte Vy, dole v táborské kotlině. Koneckonců, pokud je dobrá viditelnost, dohlédnete od Temelína až k Alpám. Obyvatelé Větrov mají dobré vlastnosti, kterými jsou soudržnost a pracovitost, jež se jim již mnohokrát vyplatily.

Byli a jsou schopni se i sami dobře pobavit, dokázali si vybudovat v místním lesoparku zábavní středisko a sportovní areál. Lesopark se sportovním areálem je stále vynikajícím místem pro setkání a dodnes plní funkci obecního náměstí. Tato kniha slouží také k tomu, abychom si připomněli, jak jsme vše vybudovali mnoholetou prací a za mnohdy obtížných podmínek.

Vypovědět něco o historii svého bydliště i rodiště není lehké. Některé události ještě jiskří a dostupných pramenů je zdánlivě málo. Nám pro první začátky pomohly fotografie, které byly nalezeny v místní kapli. Postupně však narůstal archiv pramenů a fotografií. Nakonec zjistíte, že historie kráčela i přes tuto malou, zdánlivě nevýznamnou osadu, třeba v podobě okupačních nebo osvobozeneckých vojsk. Naši muži bojovali v první světové válce na obou stranách front. Otisk národních dějin, které se odehrávají skoro vždy v Praze, se u nás zajímavě projevil při koupi větrovského zvonu pro kapli v roce 1891. Vznik JZD (zpočátku násilný) a později příchod strojů paradoxně uvolnily pracovní síly. Hospodáři a převážně i jejich děti se poměštili díky dobrému dopravnímu spojení. A díky svým řemeslnným schopnostem nalezli uplatnění v táborském i sezimovském průmyslu. Prozíravé rozhodnutí místních, kteří uměli organizovat práci i ve větším měřítku, pomohlo vybudovat infrastrukturu obce. Minulé století znamenalo i přes nepříznivý politický rámec sociální a hmotný vzestup většiny obyvatel. Nedošlo k poklesu obyvatel, právě naopak. Zároveň chceme touto knihou vyjádřit hrdost nad obcí, ve které žijeme!

Ing. Jan Komzák, Marek Švadlena
autoři

OBSAH

Slovo autorů.....5
Obsah.....11
Historie obce.....12
Kaple sv. Trojice.....24
Rozhledna Svobody Hýlačka.....32
Hasičský sbor.....38
Větrostav.....48
Zemědělství.....60
Sport.....72
Život v obci.....82
Poděkování a zdroje informací.....102

Historie obce

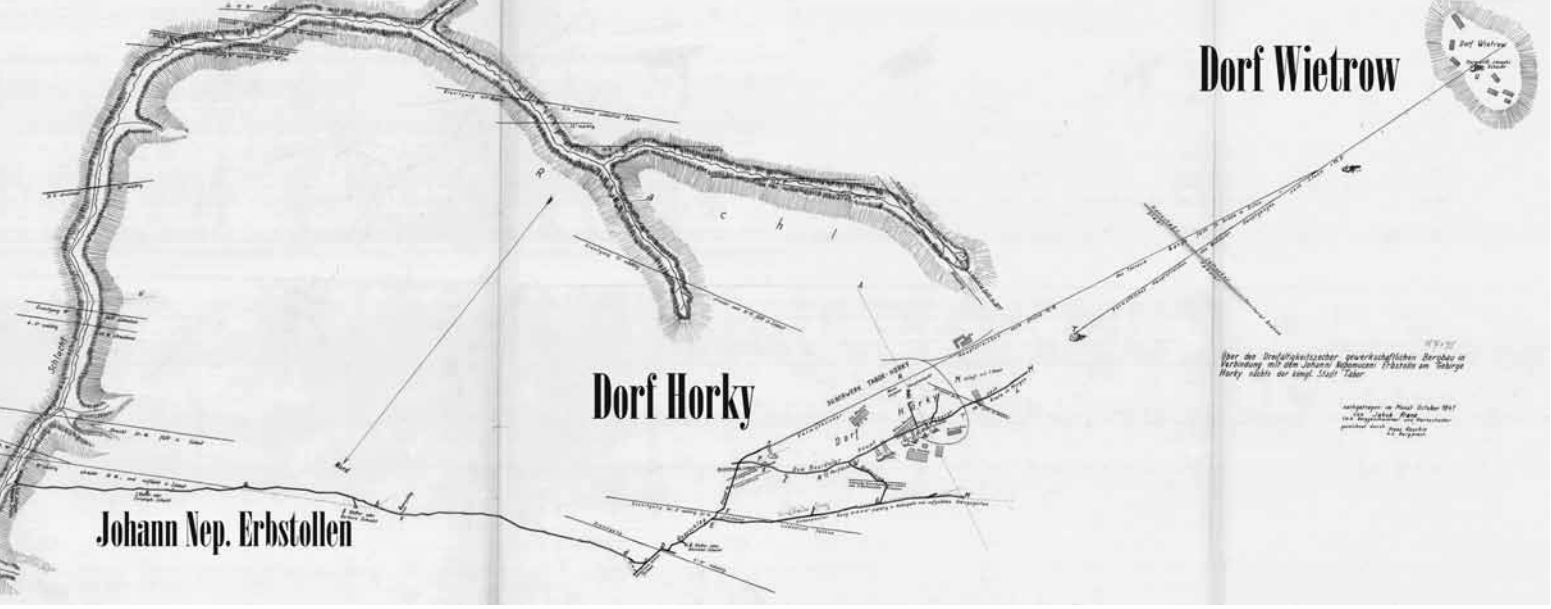

Pohlédneme-li z ochozu věže Kotnov, patřící k Táborskému hradu jižním směrem, uvidíme krásný svah, jehož úpatí začíná u řeky Lužnice v nadmořské výšce 389 metrů. Svah pokračuje až ke kótě 525 m n.m. Zde se nalézá obec Větrovy se svou dnešní rozhlednou Svobody Hýlačka. Můžeme říci, že o tuto krásnou oblast, o kterém píšeme, byl po mnoho staletí velký zájem.

Mohutný hrad (dnešní Kotnov) a pokus o založení královského města Tábor, jistě souvisel s nálezy stříbra a polymetalických rud na tomto kopci. Patrná naleziště na výchozech těchto rud však musela být známa již v předslovanské době, avšak prvotní písemnou zprávu o těžbě drahých kovů v okolí Sezimova Ústí nalezneme v listině krále Přemysla Otakara II. pro jihlavské horníky, jež je datována z ledna roku 1272. Mocenská a majetková rivalita mezi králem Přemyslem Otakarem II. a rodem Vítkovců, jimž Sezimovo Ústí patřilo, a nakonec i smrt krále, tehdy vedla k poklesu zájmu o těžbu stříbra. Jak uvidíme dále, jen dočasně.

Král Přemysl Otakar II.

Horní část tohoto svahu spolu se vsí Radimovice patřila pražským biskupům a od 26. července roku 1307 pánům z Rožmberka. Tomuto rodu se oblast velmi hodila k panství příběnickému, které také měli ve své správě. Je také zajímavé, že v roce 1459 se v této oblasti angažovali kutnohorští měšťané Ondřej a Řehoř Načeradští, kteří jistě tušili zásoby stříbrných rud.

Změna nastala rokem 1507. Naše obec se octla v panství Želečském a tato změna proběhla za Viléma z Rožmberka.

Oblast doznává rozmachu v letech 1549-1572, kdy je nákladem 30.000 zlatých vybudována pro horecké doly velkolepá odvodňovací štola sv. Jana Nepomuckého. A právě v této době při dolech vzniká osada zvaná dnes Horky a na starých překreslovaných důlních mapách je patrná i osada WIETROW (naše dnešní obec Větrovy).

Doba za třicetileté války a po ní znamenala pro oblast velkou ránu a jen těžko a dlouho se vzpamatovávala. Rokem 1740 přichází na Táborsko bavorské a francouzské vojsko a za 4 roky Prusové. Tyto události znamenaly pro lid našeho kraje zvětšení bídy, násilí a trápení.

Ochoz hradu Kotnov, z něj i fotografie na náledující straně

Císařovna Marie Terezie

Roku 1737 je v Malšicích znovuzřízena fara a Větrovy jsou přifařeny k malšickému kostelu, kde probíhaly všechny sňatky, křty, pohřby a další obřady. Správní reforma za vlády Marie Terezie v roce 1751 ruší kraj Bechyňský a vzniká kraj Táborský. Podle tereziánského katastru patřilo k želečskému panství 28 obcí a osad, mimo jiné i Větrovy. Pod Lobkowiczkou správou zůstalo želečské panství až do roku 1879, kdy přešlo na Jana Harracha zasnoubeného s Marií Lobkowiczovou. Ta dostala panství věnem, avšak záhy, jako 24-letá zemřela. Syn Jana Harracha, Otto, značnou část želečského panství rozprodal, ještě dodnes se však mezi lidmi říká, že ho prohýřil a prohrál v kartách.

Hrabě Jan z Harrachu

Pokud život poddaných a chudiny byl od narození až do smrti provázen nedostatkem a strádáním, pak léta 1771-1773 byla na Táborsku léty neúrody, hladu a moru. Na kost vyhublí lidé se nemohli dočkat žní a hnáni trýznivým hladem řezali ještě nedozrálé obilné klasy, na chléb mleli oves a živili se kopřivami, lebedou a šťovíkem.

Z této potravy dostávali zimnici. V příštím roce již umírali jako mouchy, leckde mimo domov a na místě, kde byli nalezeni, byli i pohřbíváni. Ti nejchudší utíkali z vesnic do města, kde ale nebylo lépe. V příštím roce se přidružil i úhyn dobytka a velké krupobití. Trvalo dlouho, než se lid z pohrom alespoň trochu sebral a zotavil.

V roce 1784 bylo celé povodí Vltavy postiženo ohromnou povodní. Rokem 1850 je Želečské panství jako správní jednotka zrušeno a Radimovice se spojují s nedalekými Větrovy, které se stávají radimovickou osadou. Spojení Radimovic a Větrov pokračovalo až do roku 1960, kdy se Větrovy spojily s obcí Horky.

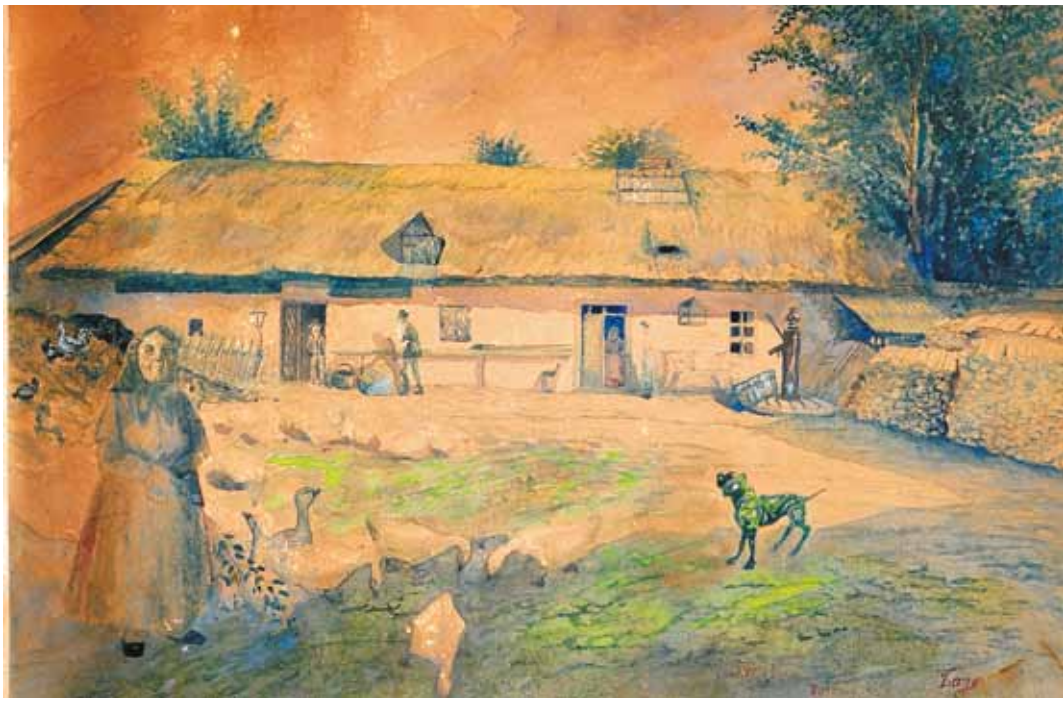

Akvarel z roku 1915 zobrazující původní dům č.p. 1, tehdejší majitelé Všechovští

František Křižík

Stříbrná mince z doby Ludvíka I. ražena 1520 v Kutné Hoře

Dopis z vojny z roku 1915

František Kozojed, legionářem v Rusku

První uniformy ČS armády; vlevo J. Lenger, vpravo C. Voborský, zřejmě 1923

1888 - Byla vybudována přes osadu Větrovy okresní silnice, díky které vzniklo výhodné spojení osady s městem Tábor.

1890 - 5. a 6. září postihla Táborský kraj povodeň. Tímto dnem začala celonárodní katastrofa.

1891 - 9. června po třetí hodině odpoledne se přehnala ohromná bouře s krupobitím. Celá úroda na větrovských polích byla poničena. Nejvíce byla úroda postižena na Hýlačkách. Vítr byl tak silný, že odnesl krov i střechu na domě č.p. 17, kde Lucie a Barbora Černá právě strojily mrtvolu Marie Černé den předtím zemřelé a jen zázrakem přežily.

1891 - 20. září za 200 zlatých začala stavba kaple sv. Trojice na Větrovech.

1891 - Na jubilejní výstavě v Praze byly zakoupeny zvony pro Radimovice i větrovskou kapli. Jediný ze všech obyvatel, který nepřispěl na zvony, byl Jan Smrž.

1893 - Pořízena starší hasičská stříkačka pro Větrovy.

1903 - Tohoto roku začala stavba elektrické dráhy okolo naší osady, vedoucí z Tábora do Bechyně, kterou realizoval Dr. František Křižík.

1913 - Vystavěny na Větrovech novostavby, Lenger č.p. 34, Šimek č.p. 35, V. Máslo č.p. 37. V srpnu tohoto roku byly kolem Tábora pořádány velké císařské manévry, jaké předtím nebyly viděny. Většina větrovského obyvatelstva viděla poprvé v životě dělo, polní kuchyni, polní telefon a letadlo.

1914 - Dne 26. července vypovědělo Rakousko-Uhersko Srbsku válku. Mobilizace se na Větrovech týkala 21 mužů.

1918 - Konec války byl i konec Rakouska-Uherska, Větrovy v té době mají 40 domů. Za vznik Československého státu bojovali i naši legionáři z Větrov: Josef Páša, František Hron František Kozojed a Augustin Máslo. Ve válce padlo pět našich občanů: František Kabeš, Josef Kavrza, Josef Hála, Vojtěch Veselý a Josef Vondráček. Následkem zranění a válečných útrap pak doma zemřeli: Jan Švadlena a p. Hnojna.

1919 - Dne 15. června se větrovští osadníci zúčastnili obecních voleb v Radimovicích. Starostou byl zvolen náš občan Antonín Lenger. Zvolené zastupitelstvo pracovalo až do dne 23. listopadu 1923. Též v listopadu byl podán návrh na osamostatnění Větrov, nebyl však odsouhlasen.

1920 - Tohoto roku byla Klubem československých turistů s odbočkou v Táboře u nás Na Hýlačkách postavena rozhledna Svobody Hýlačka.

1921 - Větrovy a Horky postavily společný hřbitov na území obce Horky, na kterém každé popisné číslo z obou obcí odpracovalo určitý počet hodin jako vykoupení místa pro hroby.

1923 - Znovu v obecním zastupitelstvu obce Radimovic jednáno o oddělení Větrov a opět neúspěšně.

1927 - Větrovští obyvatelé se dožadují elektrifikace, obrátili se až k Zemské správní komisi v Praze. Byl to úspěšný krok a byla zaslána přihláška Lužnickému elektrárenskému svazu.

1928 - Dne 28. ledna se stala politováníhodná nehoda, Antonínu Tůmovi z č. p. 36 na Větrovech. Večer toho dne čistil revolver, jeho mladá žena, rozená Kalmusová, přihlížela této práci, pojednou vyšla rána a kule z revolveru, v němž byla neopatrností zapomenuta jedna nábojnice, zasáhla Tůmovou do prsou. Ta se skácela a zakrátko, když přijel obvodní lékař p. Dr. Procházka, zemřela. Pro ovdovělého Tůmu byla nehoda tato zvlášť tragická, neboť byl teprve šest týdnů ženat.

1929 - V lednu tohoto roku rozpoutala se tuhá zima. Napadlo spousta sněhu a mrazy dostoupily nebývalé síly, místy až kolem 40°C. Koroptve a zajíci i za bílého dne šli k samému obydlí lidskému a hledali potravu. A sníh ležel až do konce března. Stromy u silnic a v zahradách, zvláště v údolí, úplně zmrzly a mnoho jich bylo zvěří ohlodáno tak, až uschly.

1929 - 4. července toho roku po páté hodině odpolední přišla velká bouře, ze střech sházela mnoho tašek a v lesích bylo zpřelámáno a vyvráceno spousty kmenů. Tímto dnem však katastrofa nebyla dovršena.

Rozhledna Svobody Hýlačka při konání kulturní akce

Větrovský občan Antonín Lenger starší, zvolený starostou obce Radimovice u Želče, narozen 27.5.1877, zemřel 13.5.1952

Švehlův most při pohledu od Lužnice

p. Antonín Lenger mladší, autor Hasičské kroniky, narozen 5.6.1912, zemřel 28.6.1978

Seznam činných členů odvedených na práci do Říše.

Jméno a příjmení	Narození dne	Místo narození	Kdy byl odveden	Poznámka
Hrou František ml.	28.12.1940	Kolín		
Hrou Oldřich	28.7.1941	—	30.8.1942	zemřel
Novotný Alois ml.	4.8.1941	—		
Novotný Jiří	4.8.1941	—		
Novotná Anna Antonín ml.	16.10.1941	—		
Novotný Bohumil	16.11.1941	—		
Hrou Jindřich	15.2.1942	—	14.2.1943	
Lenger Jiří	30.3.1942	Limoc	1.10.1942	
Kolínus Josef	1.7.1942	Kolín		
Kovařík Jaroslav	28.1.1943	Berlín		[illegible]

Seznam odvedených Větrovských občanů na nucené práce do Říše v období 2. světové války

1929 - Pokračováním katastrof bylo, když se 25. července po poledni přihnala bouře další s krupobitím a bylo poničeno obilí, zvláště pak v Hýlačkách.

1930 - Tento rok byl opakem roku předchozího. Nastalo velké sucho a mnoho se rozmnožili hlodavci, že bylo nutno je ničit chemickými přípravky. Též otrávená pšenice vyrobená u materialistů (dřívější pojem pro drogisty) se sypala do děr, avšak to všechno málo pomáhalo. Šel-li při orbě jetele za oráčem ještě jeden člověk, lehko za půl dne až sto hrabošů zabil.

1931 - Na Větrovech byla natřena věž rozhledny Svobody Hýlačka a opravena kaple sv. Trojice.

1933 - Tohoto roku byla projektována stavba nového mostu přes řeku Lužnici (Švehlův most). Okresní úřad žádal obce ležící na naší straně, aby na stavbu finančně přispěly, a bylo poskytnuto 15.000 Kč. Obnos ten byl opatřen prodejem obecního pozemku v Koldovce (místní část poblíž Větrov).

1937 - Firmou ŠKODA a.s. v Plzni, firmou KŘIŽÍK A CHAUMLOIR a.s. byla provedena oprava trolejového vedení železniční tratě Tábor-Bechyně a postaveny železné stožáry, které nahradily původní dřevěné. Na Větrovech postavena další nová obydlí.

1938 - Dochází ke změně vedení obce (Radimovic) a po dosavadním starostovi Antonínu Lengerovi z Větrov, č.p. 34 byl zvolen starostou Josef Jahoda z Radimovic, který zastával tuto funkci až do roku 1946.

1938 - Dne 26. prosince toho roku se v hostinci Antonína Lengera uskutečnila ustavující schůze Hasičského sboru ve Větrovech.

1939 - Ztráta samostatnosti a německá okupace.

1939-1945 - 10 větrovských občanů bylo odvlečeno do říše na nucené práce

1942 - 23. března bylo nařízena konfiskace a sejmutí zvonu z kaple sv. Trojice a došlo k jeho předání do sběrny starých kovů, kde měl být roztaven a použit pro válečné účely.

Tento proces byl obvyklý, zvonovina se používala pro dělové hlavně. Zvon však byl skryt a na jeho roztavení nedošlo. Kdo se o to zasloužil, není dodnes známo. Podobné štěstí však neměla obec Radimovice, jejíž dva zvony byly roztaveny.

1944 - Ve dnech 18.-26. září zřizovala německá armáda v rozhledně Svobody Hýlačce telefon, který měl sloužit pro pozorovací službu Wehrmachtu.

1945 - 10. ledna začala přestavba rozhledny pro vojenské účely německé armády. Došlo k sejmutí vrchní části rozhledny a byla nahrazena skleněnou kupolí. Ještě téhož roku následovaly dva hloubkové nálety. První nálet proběhl dne 24. dubna v 10:00 dopoledne v síle dvanácti strojů. Na Větrovech byl jejich přílet pozorován ve směru od Hnojné Lhotky, poté se stroje stočily na Tábor. Nálet trval 15 minut a vyžádal si 27 obětí v kasárnách 305. dělostřeleckého pluku, který byl obsazen Němci. Zasaženo bylo také táborské nádraží a německý autopark na Horkách. Jedná se o prostor za dnešní lesní restaurací Pintovka.

1945 - Druhý hloubkový nálet následoval dne 29. dubna v 13:45 hodin s délkou trvání deseti minut a zasažena byla topírna a obytné domky na Blanickém předměstí, přitom byly dvě osoby zabity. Oba nálety byly pozorovány větrovskými občany.

1945 - Dne 5. května útěk německé armády směr Písek a nastal dlouho očekávaný konec 2. světové války. Dne 13. května přijela do osady Větrovy kolona Rudé armády a zde se ruští vojáci ubytovali. V druhé polovině roku byl také slavnostně navrácen zvon do kaple sv. Trojice a ta byla znovu vysvěcena.

1945/47 - Na Větrovech bylo pořádáno mnoho lidových slavností a zábav, často spontánního charakteru, především z radosti z ukončení války. Přestože to nebyly roky hojnosti, občané se cítili velmi svobodní.

Od 1949 – Probíhala kolektivizace zemědělství a bylo založeno JZD Větrovy. Jako samostatně hospodařící rolník se udržel jako jediný pan Mašek a jeho rodina, kteří se přistěhovali v roce 1966.

Nábojnice z leteckého kulometu vystřelená při prvním spojeneckém náletu dne 24. dubna 1945

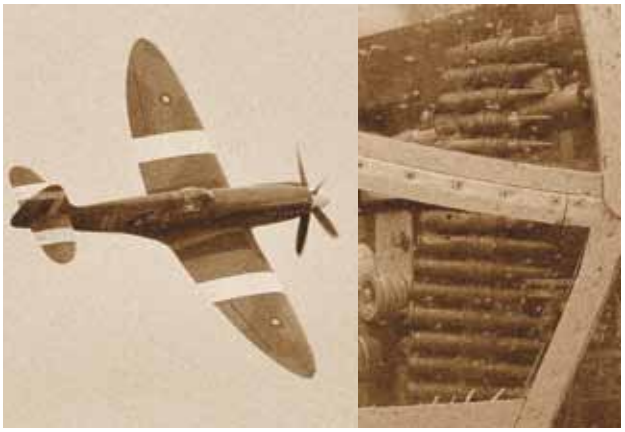

Ilustrační fotografie k náletům z roku 1945 (letadlo Spitfire, kulomety instalované v letadlech)

Rudá armáda na Větrovech dne 13. května 1945

Rudoarmějci na Větrovech dne 13. května 1945

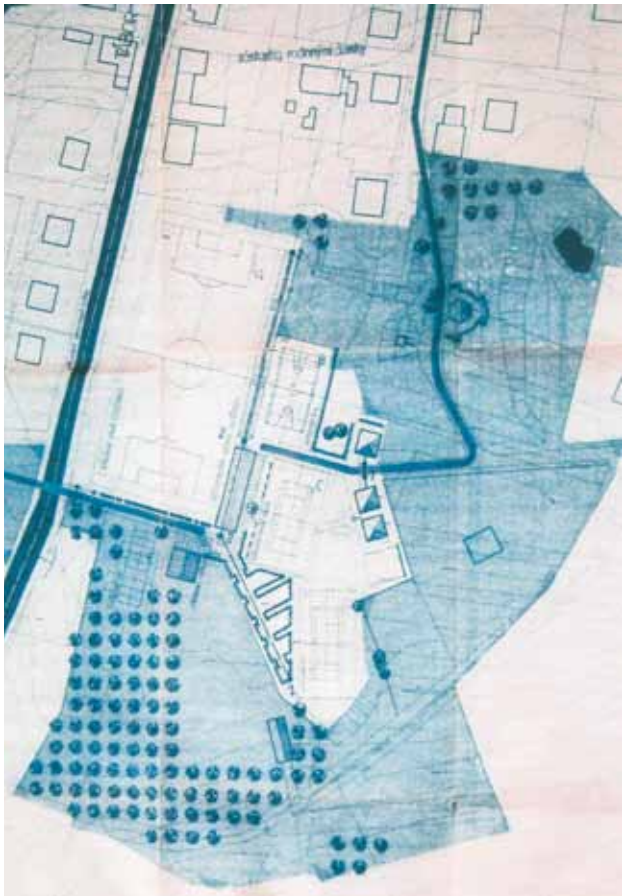

Architektonický plán rozvoje Větrov od Ing. Arch, Loose

1950 - Bylo provedeno sčítání lidu.

1960/72 - Osada Větrovy připojena k obci Horky.

1965 - Zprovozněna autobusová linka městské dopravy ČSAD, zároveň zbudována autobusová zastávka v severozápadní části obce jako konečná stanice. Původně měla městská linka končit v obci Horky, díky iniciativě pana Rudolfa Šimka však byla linka prodloužena až na Větrovy.

1972 – Územní reorganizací bylo vytvořeno 14 příměstských oblastí města Tábora, tato změna se týkala obcí Horky i Větrovy a od té doby jsme součástí Tábora.

1972 – Založení neformálního sdružení Větrostav, které napomohlo celkové rekonstrukci v obci – vodovod, vodojem, trubní rozvody, kanalizace, čistírna odpadních vod, silniční komunikace, rozšíření sportovního areálu., Činnost zahájena za předsednictví pana Antonína Krále st.

1972 – Proběhlo hloubení studní, výstavba vodovodního řádu a výstavba kanalizace.

1977-19881 – Dostavba vodovodního řádu, výstavba kanalizace, biologického septiku a biologického rybníka (před lesem za silnicí na obec Slapy), došlo i na provedení odlehčovacího potrubí za pomocí 30 cm betonových trubek.

1981-1986 – Výstavba silnic a chodníků v celé obci Větrovy.

1986-1989 – Dostavba vozové komunikace u rozhledny Svobody Hýlačka.

1986-1990 – Výstavba sportovního areálu, dětského hřiště, provedeny parkové úpravy a výsadba zeleně v celé obci.

1987 – Generální oprava kaple včetně instalace nové měděné střechy.

1988 – Vypracovány architektonické podklady rozvoje Větrov od Ing. Arch. Loose.

2005 – Větrovy přepojeny na centrální vodárenský rozvod, takže dnes občané spotřebovávají vodu, která je až z římovského zdroje.

Nově opravené dětské hřiště, stav říjen 2008

2007 – Pořízení nového chodníku směrem od autobusové zastávky k sportovnímu areálu.

2008 – Další oprava kaple, pořízení nového dětského hřiště v lesoparku, oprava víceúčelového hřiště a tenisového areálu.

2009 – Instalace automatického zvonění v kapli sv. Trojice, generální oprava veřejného osvětlení,

2009 - Rada města Tábora schválila zahájení přípravných prací na cyklostezce Větrovy-Horky a na Naučné stříbrné stezce Tábor-Horky-Větrovy.

Nově opravené tenisové hřiště, stav říjen 2008

Instalace automatického zvonění do kaple sv. Trojice

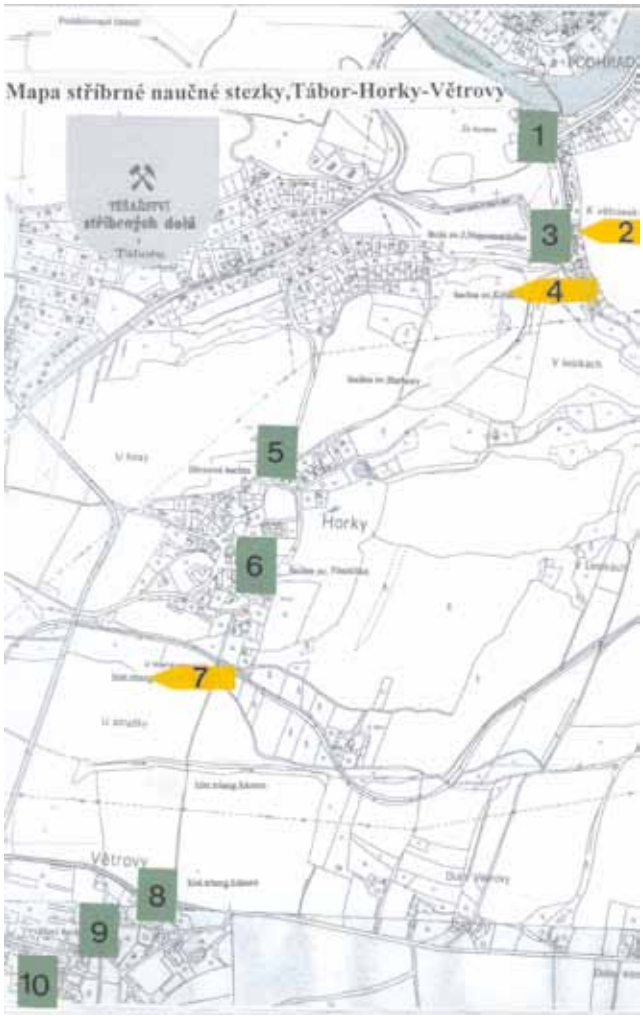

Mapa návrhu Stříbrné naučné stezky, která by měla směřovat od Hotelu Lázně (bod č. 1), následuje vyústění štoly sv. Jana Nepomuckého (bod č. 3), halda Březové šachty (bod č. 5), zbytek cechovní budovy u šachty Nové v Horkách (bod č. 6), vyhlídka na těžební pole na Větrovech (bod č. 8), kaple sv. Trojice, která zároveň vyznačuje konec poddolovaného území (bod č. 9) až k rozhledně Svobody Hýlačka (bod č. 10)

Kaple sv. Trojice

Kaple po rekonstrukci v roce 2009

Kaple na Větrovech, zasvěcená sv. Trojici, se začala stavět 20. září 1891 na prakticky holé pláni za 200 zlatých. Spisy o založení se nacházely v plechové báni umístěné ve věži. Při rekonstrukci v roce 1987 se však zjistilo, že dokumenty jsou silně poničeny, bylo z nich ale patrné, že význam kaple byl trojí.

Tato sakrální stavba nese jméno „sv. Trojice", což byl také název důlního cechu „sv. Trojice" pro dobývání stříbra v Táboře. Přibližně až do těchto míst totiž dospěl dobývací horizont důlní činnosti.

Dalším významem byla Všeobecná zemská výstava v Praze, konaná v roce 1891, která měla celonárodní význam, a právě na této jubilejní výstavě byl zakoupen náš zvon u významného zvonaře Josefa Diepolda, se sídlem provozovny na Starém Městě Pražském a jeho zvony zní dodnes na mnoha českých kostelích.

Třetím důvodem stavby kaple bylo odvrácení živelných pohrom, které postihly České země v druhé polovině 19. století. A že jich bylo:

- 20. března 1845
- 22. února 1865
- 9. března 1876
- 6. září 1890
- 9. června 1891

Reakce na tyto katastrofy vyvolaly také potřebu stavět sakrální objekty na odvrácení pohrom. Vždyť povodeň roku 1890 způsobila celonárodní katastrofu a postihla povodí Vltavy. Současníci o ní napsali: „... půda české země byla už hluboko napojena, nébrž přesycena prudkými lijáky, jež snesly se na ni v druhé polovině měsíce května a s nepatrnými přestávkami koncem července, v neztenčené síle spouštěly se na ni ještě koncem srpna.

Zvon v kapli, stav únor 2009

Přívaly těch dní rozvodnily v jižních Čechách všechny potoky a řeky a Vltava přinesla veškerou tu spoustu do středu země, hubíc a ničíc po celé délce toku svého města i vesnice, pole, zahrady, lesy a luka. Praha octla se ve velikém nebezpečí. Dne 3. září večer povodeň v Praze dostoupila úžasné výše, přes čtyři metry nad normálem a ještě jí přibývalo. Most Karlův, tato pýcha, ozdoba a sláva královského hlavního města Českého pod nátlakem vod a vorův nakupených u pilířuv jeho ve středu svém, byl protržen a zřítil se s ohromným lomozem do vlnobití. Srdce všech Čechův zachvělo se nevyslovitelnou bolestí nad zkázou věkoslavného a uměleckého díla Karlova" (Zlatá Praha, 1890, str. 513).

Obraz „Madonny s děťátkem" umístěný v interiéru kaple

Ve věži je umístěn umělecky zpracovaný zvon, na kterém je nápis „LÉTA PÁNĚ 1891 V ROKU JUBILEJNÍ VÝSTAVY LIL MNE DIEPOLDT ZVONAŘ V PRAZE“.

Připomeňme si za jakých okolností byl koupen náš zvon a jaká byla spojitost se Všeobecnou zemskou výstavou konanou v Praze. Výstava, která byla zahájena dne 15. května 1891 na nově vybudovaném výstavišti v Praze, byla provázena ohromnou publicitou a očekáváním. Účast však předčila veškeré očekávání a do jejího ukončení 18. září 1891 ji navštívilo 2 250 000 platících návštěvníků, tedy prakticky každý čtvrtý Čech, a to nepočítáme ty, kteří měli vstup volný.

Původní ilustrace hlavního pavilonu na Všeobecné zemské výstavě roku 1891

Proto účast našich zástupců, s cílem koupit zvony, není vůbec neobvyklá. Byly totiž vypravovány zvláštní „výstavní“ vlaky v našem případě z Českých Budějovic. Dne 21. července, kdy ke koupi došlo, přišlo na výstavu již skoro jeden milion lidí. Zvonařství Diepoldt mělo na této výstavě vlastní expozici v pavilonu „Různé-výrobky kovové“. Byl navštíven také pavilon hraběte Jana z Harrachu, jemuž patřilo panství želečské, a jež přispěl na zvony tím, že si u nás pronajal honitbu v lesích a zaplatil za ni na čtyři roky dopředu. Cena zvonu byla 170 zlatých. Hrabě z Harrachu také zastával na výstavě funkci generální poroty. Úlohou poroty bylo posuzovat vystavené výrobky a podávat návrhy na odměny.

Výzdoba interiéru kaple sv. Trojice na Větrovech

Na výstavě se mimořádně uvedl František Křižík. Tento elektrotechnik, tehdy 42-letý, velmi prospěl našemu kraji stavbou elektrické dráhy Tábor – Bechyně v roce 1903. Na výstavě Křižík představil elektricky osvětlenou fontánu a provedl i osvětlení celé výstavní plochy. Vybudovaná zastávka elektrické dráhy poblíž naší obce pomohla větrovským při dojezdu do práce a do škol.

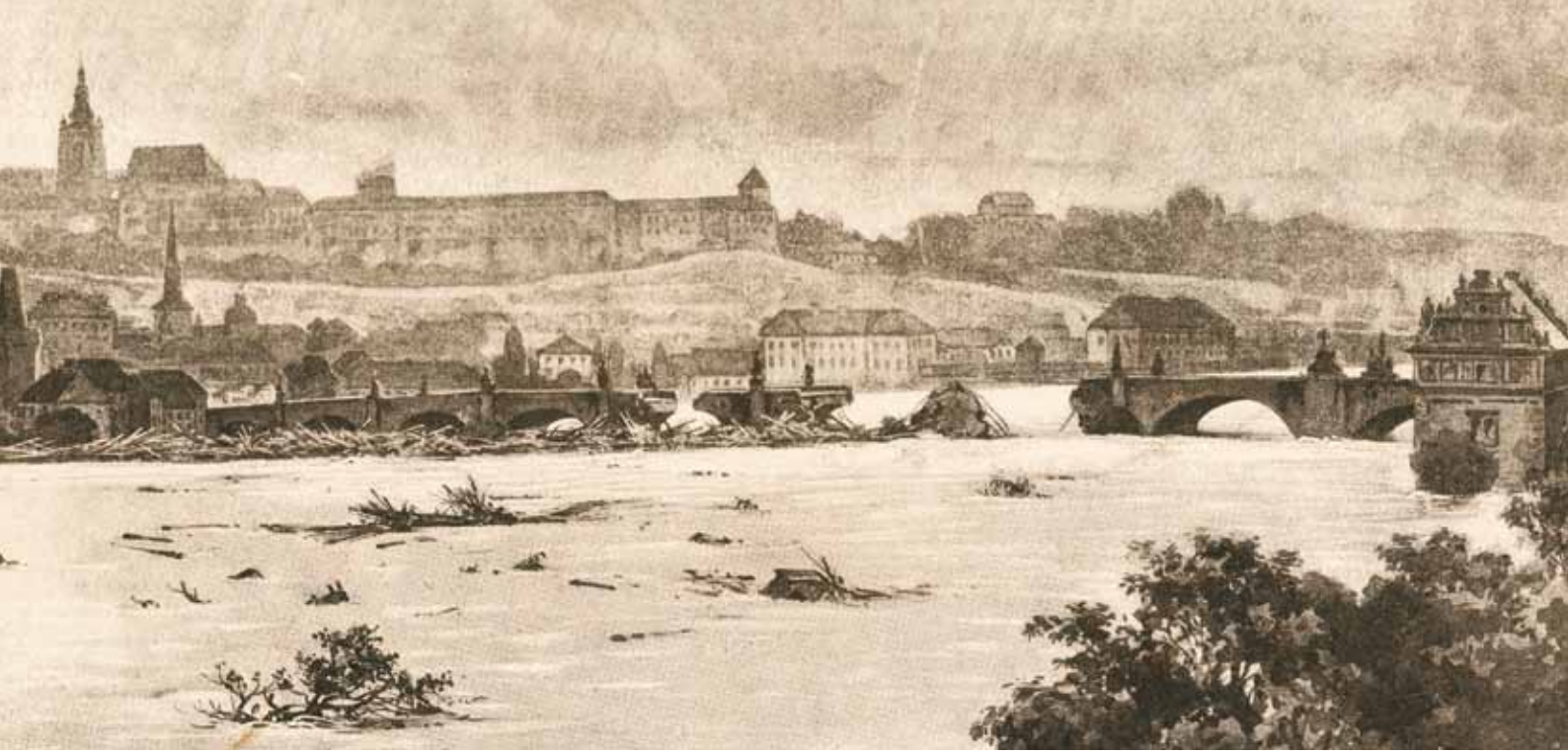

Původní ilustrace zobrazující zřícení Karlova mostu při povodních dne 3. září 1890

Původní ilustrace zachycující „výstavní“ vlak

a předán do sběrny starých kovů pro válečné využití německé armády.

Tam byl údajně skryt a dnes již nelze zjistit, kdo se o tento příkladný čin zasloužil. V roce 1945 byl zvon vrácen a znovu zavěšen a kaple byla znovu vysvěcena. Říká se, že kdo utrhne lano od zvonu, jeho dni jsou do roku sečteny a také se říká, že tato příhoda postihla našeho zvoníka Přívozníka, který do roka skutečně zemřel.

Tyto kroky také vedly k rozvoji elektrických sítí a vytvoření Lužnického elektrárenského svazu. Naše delegace mohla též vidět balonovou produkci francouzských vzduchoplavců L. Godarda a E. Surcoua. Český balon Kysibelka však neviděli, protože dne 16. června praskl a kapitán B. Wolf prchl.

Následně byla vysvěcena kaple. Za první světové války byl zvon uchráněn konfiskace. Ale bohužel k hrůze našich spoluobčanů byl zvon za fašistické okupace dne 23. března 1942 nuceně sejmut

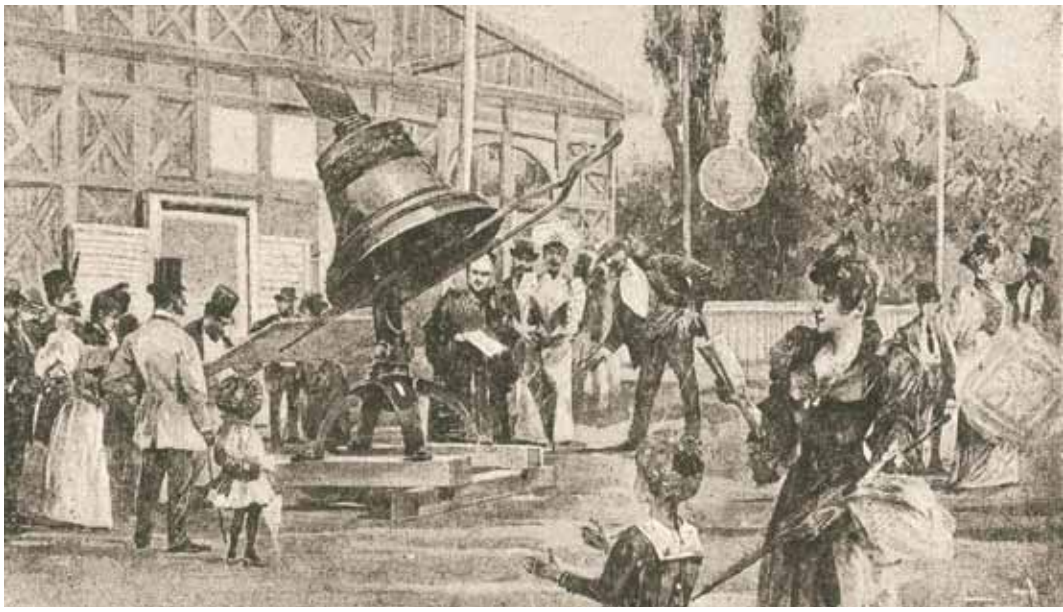

Původní ilustrace zachycující zvon Diepoldův na Všeobecné výstavě roku 1891

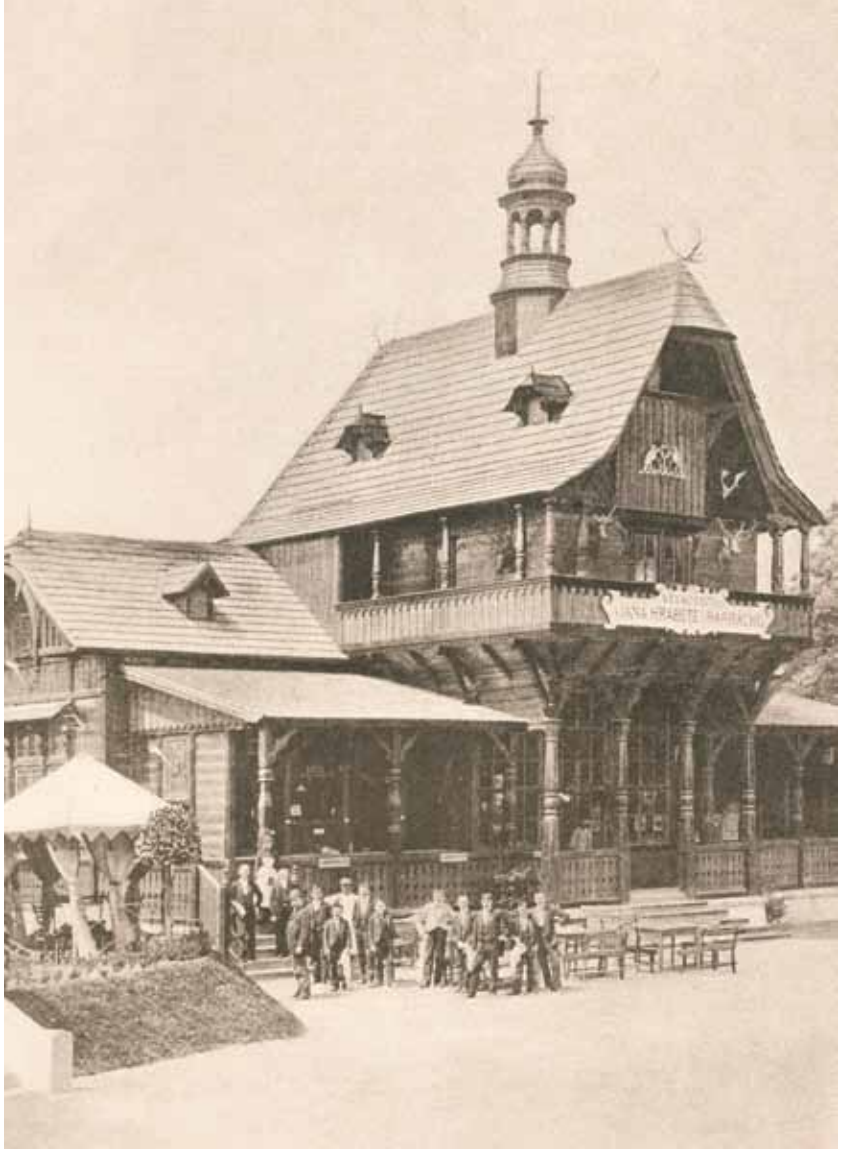

Původní ilustrace pavilonu hravěte Harracha na Všeobecné zemské výstavě

Kaplička - stav roku 1985

Následné časy socialismu příliš těmto stavbám neprospívaly. Ty chátraly a naší kapli hrozilo dokonce zboření. Teprve v 80. letech se našli dobří občané Větrov, kterým osud kaple nebyl lhostejný. I přes nepřízeň tehdejších úřadů byly nalezeny cesty, jak kapli opravit a dokonce opatřit měděnou střechou, bání a křížem.

Do púvodního interiéru kaple byla přidána další sakrální výzdoba, kterou darovala paní Lutovská z Větrov a také zpěvačka Národního divadla z Bratislavy paní Janka Gabčová.

Ilustrace zachycující Křižíkovu elektricky osvětlovanou fontánu na Všeobecné výstavě roku 1891

Ta totiž měla přátelské a příbuzenské vztahy k obcím Tábor a Větrovy. Ve stropní části je obraz „Madonny s děťátkem“, který namalovala Mgr. Věra Komzáková v roce 1988.

Další rekonstrukce se uskutečnila na podzim roku 2008. Kaple byla opatřena kovovou mříží a natřena novou bílo-žlutou fasádou. Dne 24. března 2009 byl sejmut zvon s cílem provést automatické ozvučení s programovatelným zvoněním.

Od toho dne se zvon po dlouhých letech pravidelně rozléhá v poledne a v šest hodin večer.

Instalace nového závěsu zvonu pro jeho automatické ozvučení - rok 2009

Výzdoba interiéru kaple

Nově nainstalovaná mříž do kaple

Výzdoba interiéru kaple

Milan Skala s „vězní makovicí“

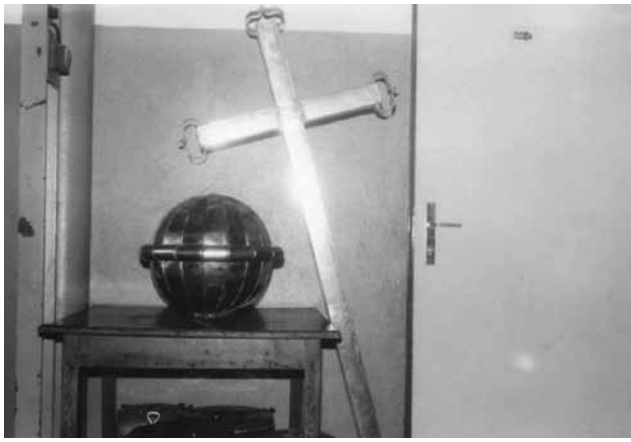

Kříž a makovice připravené k instalaci do kaple

Rozhledna Svobody Hýlačka

Rozhledna Svobody, postavena Na Hýlačkách, byla otevřena dne 4. července 1920. Je postavena na kamenné podezdívce, celá ze dřeva, krytá původně šindelem. Z ochozu rozhledny je výhled na celou táborskou kotlinu, dohlédneme na Novohradské hory, výhled na západní stranu je však omezen vzrostlým stromovím. Z dalších dominant nám okolí nabízí rozlehlé panoráma hory Choustník se stejnojmennou zříceninou dvojhradu a vlevo poté v obci Křeč kostelík Jakuba Staršího.

Sám vznik rozhledny se váže k zajímavé historce, kdy jeden známý malíř a přítel pana architekta Petříka maloval často holý vrch Na Hýlačkách. Jak sdělil svému příteli architektovi, chyběla mu na tomto vrchu věž. Dokonce ji prý na jednom z akvarelů namaloval. Od těchto idejí nebylo daleko k realizaci stavby, která se stala pro KČT prvým větším podnikem. Čtvrt století toto smělé dílo sloužilo návštěvníkům z Tábora i vzdáleného okolí.

Fotografie rozhledny Svobody Hýlačka s ilustrací holubice míru z 50. let

Nejsmutnější osud čekal naši rozhlednu v roce 1944, kdy se všeobecně počítalo, že válka již brzo skončí úplnou porážkou Němců. Dne 27. března se dostavil do bytu předsedy klubu německý poddůstojník setniny protiletecké obrany s upozor-

Pohled z Hýlačky na Tábor, konkrétně na staré město

něním, že naše rozhledna bude využita jako pozorovatelna. Zároveň požádal, aby byl svolán na příští den výbor klubu, který ve věci mohl rozhodnout. Požadovali, aby byla rozhledna pronajata na pět let německé vojenské správě a zároveň sdělili, že provedou úpravu rozhledny vlastním nákladem. Bude odstraněna nejvyšší část (nad vyhlídkovým ochozem) a místo ní bude umístěna skleněná kopule, která by německé vojenské hlídce umožnila pozorování. Přitom se vychloubali, že skleněná kopule bude tak krásná, že si jí klub po skončení války ponechá ve stavu, do kterého ji uvedli Němci.

Fotografie z rozhledny Svobody Hýlačka s pohledem na původní zástavbu obce Větrovy, zřejmě z 30. let

Když se předseda zmínil o tom, zda vojenská správa bude platit nějaké poplatky za užívání rozhledny, prohlásil německý poddůstojník uraženě, že německá vojenská správa očekává od občanů říše, že vše, oč je vojenská správa požádá, s radostí dají zadarmo (zdroj: brožura KČT).

Podle větrovských zdrojů však k stavebním změnám došlo až na začátku roku 1945 zavedením telefonu a skleněná kopule byla nainstalována dne 10. ledna 1945. Poražená německá vojska opustila Táborsko 5.-9. května 1945. Odbor turistického klubu již den předtím vzal rozhlednu zase do své správy s tím,

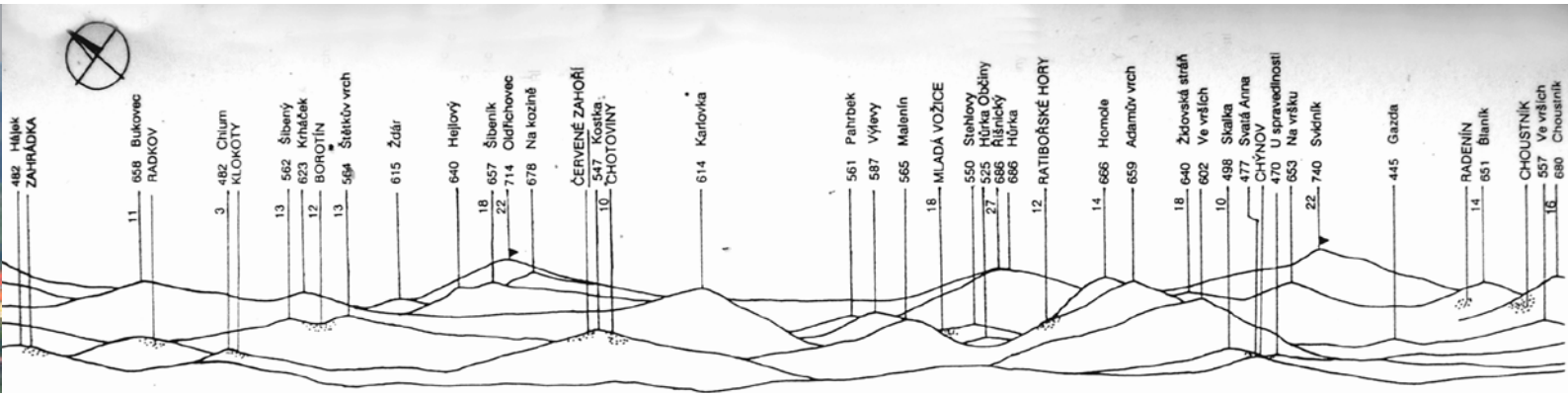

Pohled z Hýlačky na viditelnou část Táborské pahorkatiny

Kulturní akce u rouhledny Svobody Hýlačka na Větrovech na jaře 2009

že ji uvede do původního stavu (tvar husitské hlásky).

K tomu došlo až v létě 1946 nákladem cca. 22.000,- Kčs. Na zasklení ochozu však došlo až v roce 1947 pro nedostatek skla. Od tohoto roku stojí zase celá rozhledna ve své původní podobě husitské hlásky nad Táborem. Tím její osud ovšem neskončil.

V 50. letech byla střední část rozhledny ve směru k Táboru opatřena velkou Picassovou holubicí. Později stavbu převzal

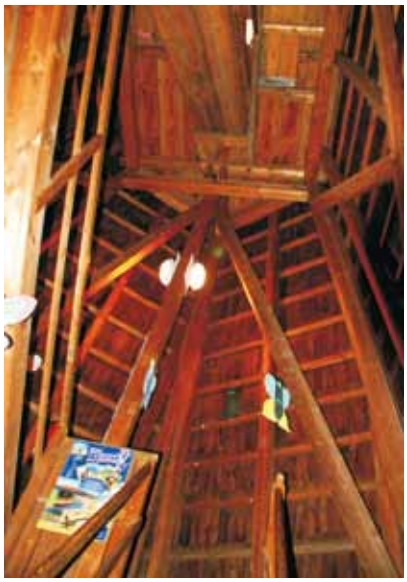

Interiér věže rozhledny se schodištěm

Interiér věže rozhledny

Svazarm (Svaz pro spolupráci s armádou) pro účely radioamatérů. Ovšem nebyli jediní, kdo využívali příznivých radiovln, jelikož větrovská omladina používala lavičky pod Hýlačkou pro příjem rozhlasových vln rádia Luxemburg, které vysílalo „imperialistické“ rockové melodie. Po roce 1989 se rozhledna vrátila do majetku Klubu Českých turistů. Dnes se stavba těší velkému zájmu široké veřejnosti a je dobrým turistickým magnetem. Odbor kultury města Tábora zde tradičně zahajuje turistickou sezónu pochodem k naší věži.

Plakát k akci konané u Hýlačky

Hasičský sbor

Pozvání

K PRVNÍMU PLESU

nově založeného hasičského sboru ve Větrovech

v neděli dne 22. ledna 1939

v hostinci br. Dolejšího ve Větrovech.

Začátek o 7. hodině večerní.

Hudba p. Příběnského. Vstupné Kč 4·80 se z. d.

Čistý výnos ve prospěch sboru.

Pozvánka k prvnímu hasičskému plesu ze dne 22. ledna 1939 na Větrovech

Sbor byl založen ustavující schůzí dne 26. prosince 1938 v hostinci pana Antonína Lengera. Přes těžké časy, které přicházely (ztráta samostatnosti, německá okupace), se zakládající členové snažili o povznesení obce. Byla zahájena stavba hasičské zbrojnice, byly pořádány plesy a až do doby heidrichiády (atentát na říšského protektora SS Gruppenführera Reinharda Heidricha dne 27. května 1942) a také divadelní představení. Pan Antonín Lenger zároveň začal psát kroniku hasičského sboru, která má mimořádnou výtvarnou a vypovídací hodnotu a končí rokem 1945.

Po osvobození samozřejmě stoupl význam sboru, byla rozšířena hasičská zbrojnice a získán inventář včetně automobilů, takže se hasičský sbor stal plnohodnotným. Objekt zbrojnice byl rozšířen tak, aby sloužil občanům obce pro jejich kulturní a zájmové využití. V 90. letech však došlo k odprodeji tohoto objektu, který byl z valné části zbořen a torzo této stavební části byla přestavěna na administrativní budovu. Nyní sídlí v budově bezpečnostní agentura (2009).

Pozvání

k druhému plesu

nově založeného hasičského sboru ve Větrovech

v sobotu dne 13. ledna 1940

v hostinci br. Dolejšího ve Větrovech. Začátek o 6. hod. večerní.

Hudba p. Smažíka. Vstupné K 4·80 se z. d.

Čistý výnos ve prospěch sboru.

Pozvánka k druhému hasičskému plesu ze dne 13. ledna 1940 na Větrovech

Společenský význam, který dříve zastával hasičský sbor, přešel na sportovní klub, takže všechny důležité akce obecního rázghu se dnes odehrávají v klubovně SK Kavas Větrovy.

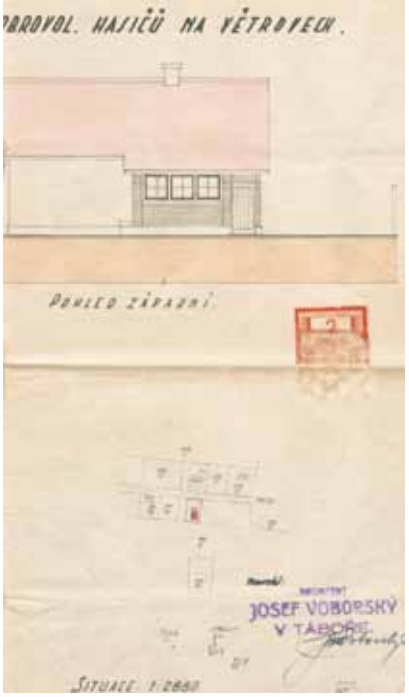

Původní plán větrovské hasičské zbrojnice ze srpna 1940 - pohled západní

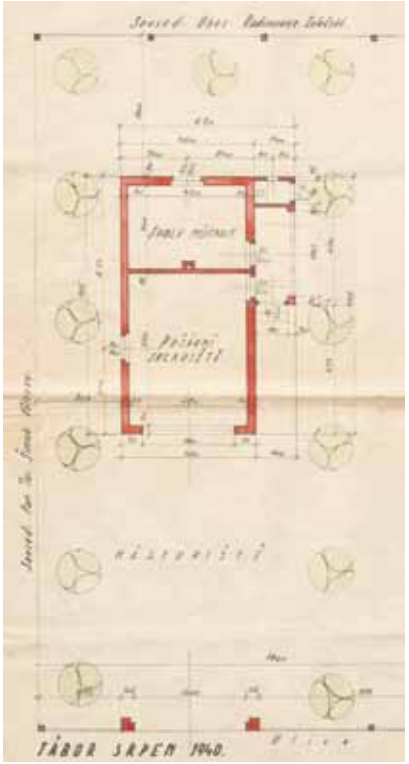

Původní plán větrovské hasičské zbrojnice ze srpna 1940 - půdorys stavby

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

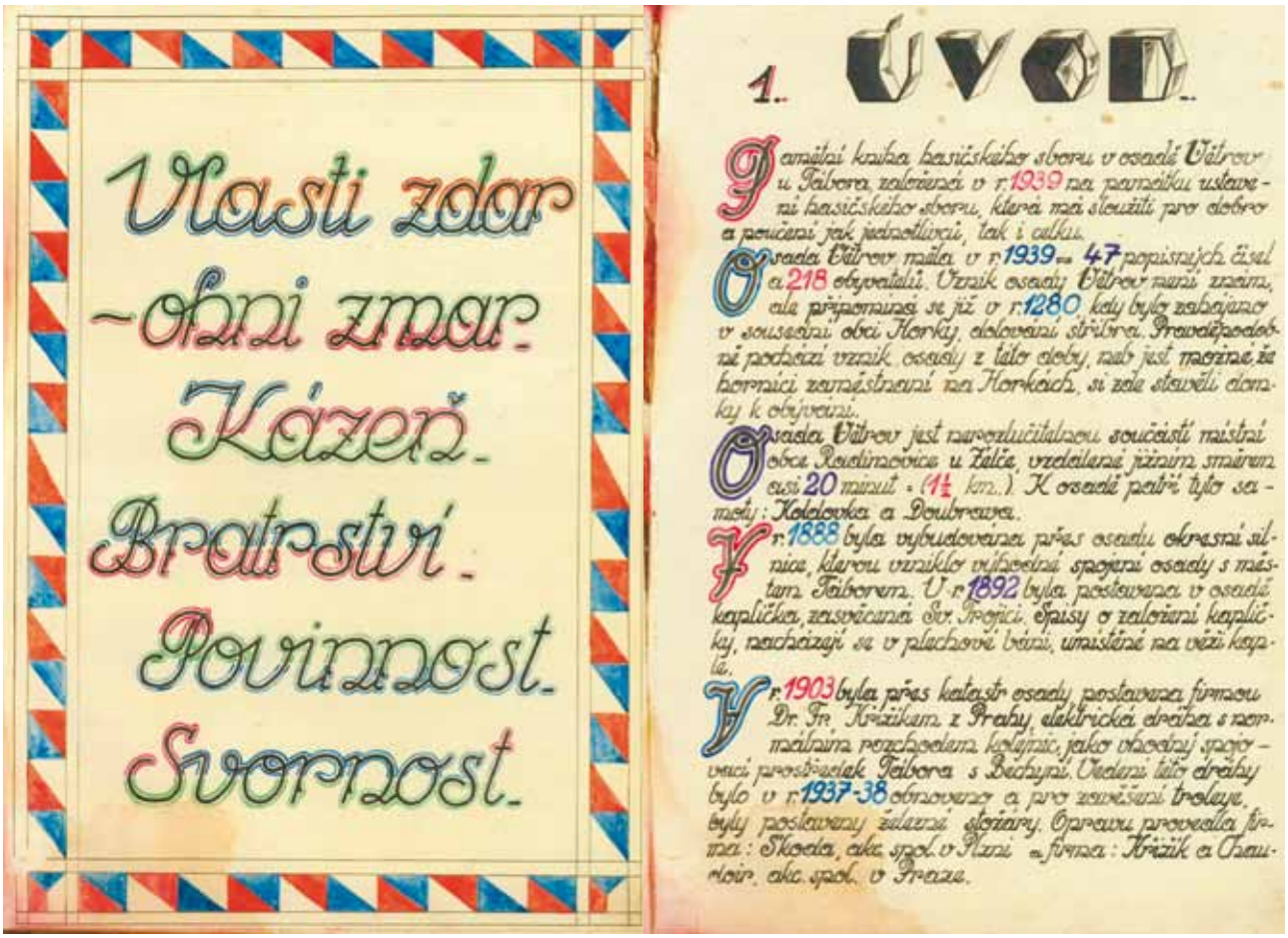

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

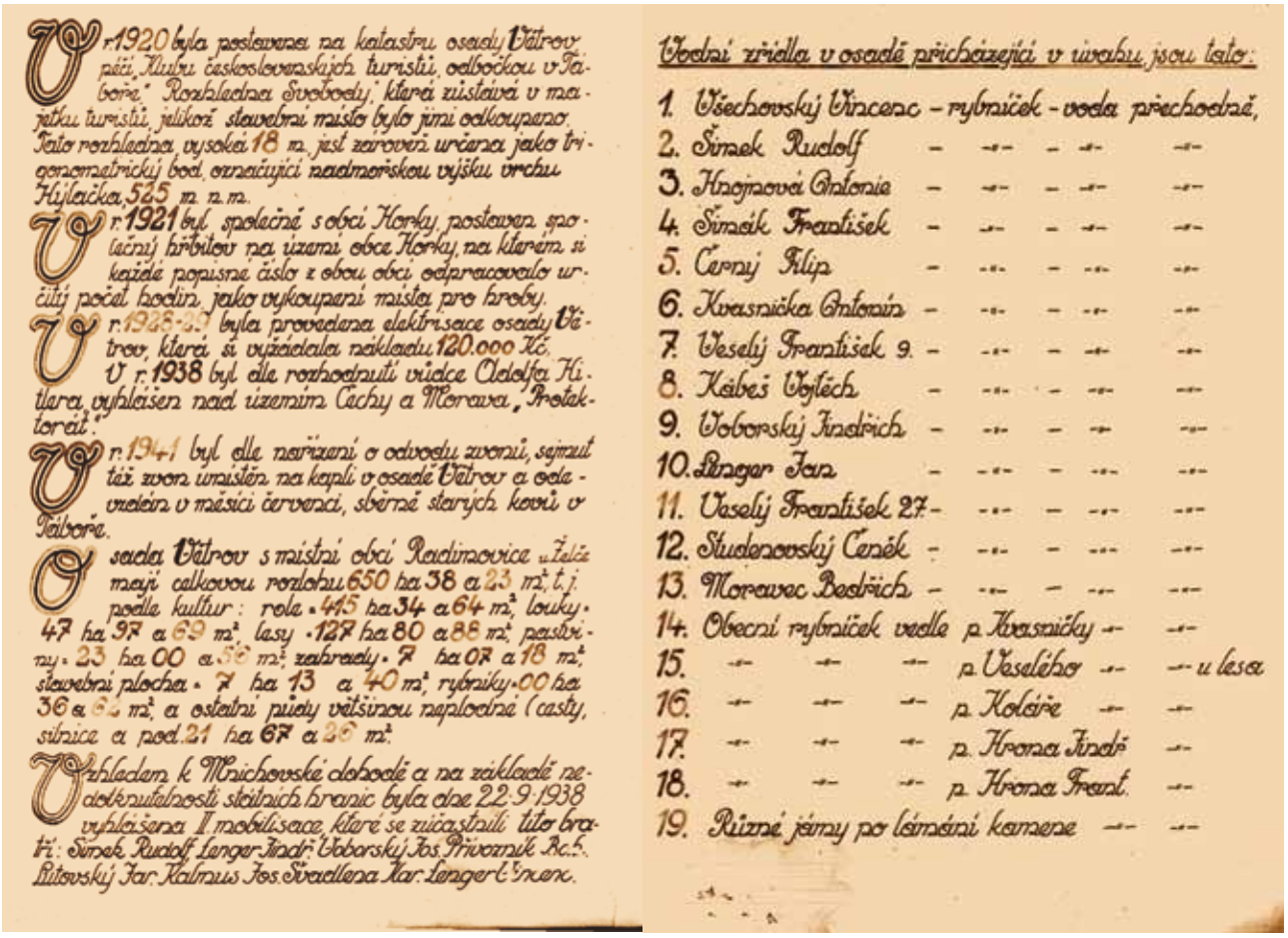

V r. 1920 byla postavena na katastru osady Větrov péčí „Klubu československých turistů, odbočkou v Táboře" Rozhledna Svobody, která zůstává v majetku turistů, jelikož stavební místo bylo jimi odkoupeno. Tato rozhledna, vysoká 18 m, jest zároveň určena jako trigonometrický bod, označující nadmořskou výšku vrchu Hýlačka, 525 m n. m.

V r. 1921 byl společně s obcí Horky, postaven společný hřbitov na území obce Horky, na kterém si každé popisné číslo z obou obcí odpracovalo určitý počet hodin, jako vykoupení místa pro hroby.

V r. 1928-29 byla provedena elektrisace osady Větrov, která si vyžádala nákladu 120.000 Kč.

V r. 1938 byl dle rozhodnutí vůdce Adolfa Hitlera vyhlášen nad územím Čechy a Morava „Protektorát".

V r. 1941 byl dle nařízení o odvodu zvonů, sejmut též zvon umístěn na kapli v osadě Větrov a odevzdán v měsíci červenci, sběrné starých kovů v Táboře.

Osada Větrov s místní obcí Radimovice u Želče mají celkovou rozlohu 650 ha 38 a 23 m², t. j. podle kultur: role - 415 ha 34 a 64 m², louky - 47 ha 97 a 69 m², lesy - 127 ha 80 a 88 m², pastviny - 23 ha 00 a 56 m², zahrady - 7 ha 07 a 18 m², stavební plocha - 7 ha 13 a 40 m², rybníky - 00 ha 36 a 62 m², a ostatní plochy většinou neplodné (cesty, silnice a pod. 21 ha 67 a 26 m².

Vzhledem k Mnichovské dohodě a na základě nedotknutelnosti státních hranic byla dne 22. 9. 1938 vyhlášena II. mobilisace, které se zúčastnili tito bratří: Šimek Rudolf, Lenger Jindř., Voborský Jos., Přibyl Rad., Litovský Jar., Kalmus Jos., Svadlena Kar., Lenger Vincenc.

Vodní zřízení v osadě přicházející v úvahu jsou tato:

1. Všechovský Vincenc – rybníček – voda přechodně,
2. Šimek Rudolf – -"- – -"- –-"-
3. Knojnová Antonie – -"- – -"- –-"-
4. Šimek František – -"- – -"- –-"-
5. Černý Filip – -"- – -"- –-"-
6. Krasnička Antonín – -"- – -"- –-"-
7. Veselý František 9. – -"- – -"- –-"-
8. Kábeš Vojtěch – -"- – -"- –-"-
9. Voborský Jindřich – -"- – -"- –-"-
10. Lenger Jan – -"- – -"- –-"-
11. Veselý František 27. – -"- – -"- –-"-
12. Studenovský Čeněk – -"- – -"- –-"-
13. Moravec Bedřich – -"- – -"- –-"-
14. Obecní rybníček vedle p. Krasničky –-"- –-"-
15. –-"- –-"- –-"- p. Veselého –-"- –-"- u lesa
16. –-"- –-"- –-"- p. Koláře –-"- –-"-
17. –-"- –-"- –-"- p. Krona Jindř. –-"-
18. –-"- –-"- –-"- p. Krona Frant. –-"-
19. Různé jámy po lámání kamene –-"- –-"-

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

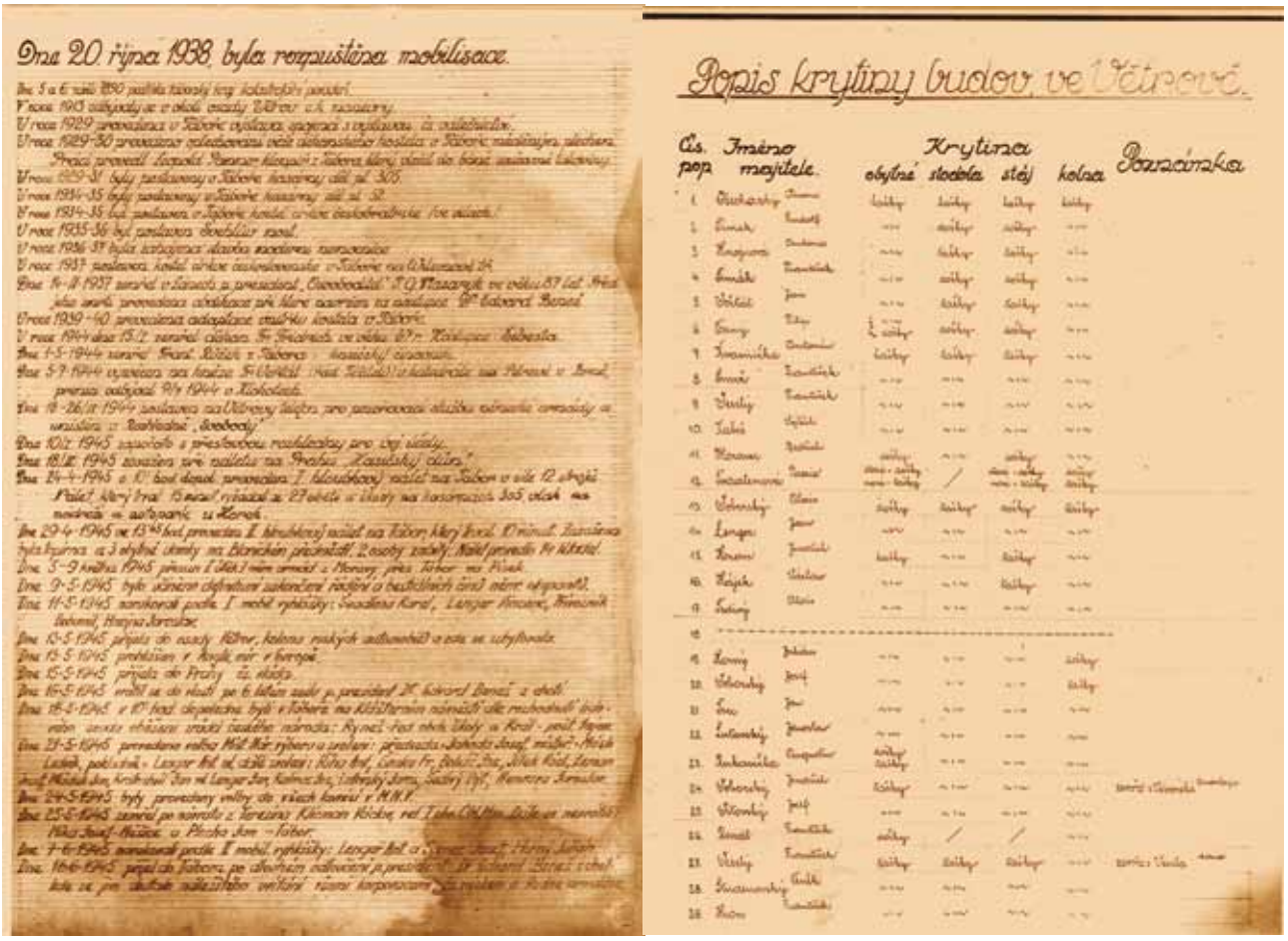

Dne 20. října 1938, byla rozpuštěna mobilisace.

Popis krytiny budov, ve Větrově.

Čís. pop.	Jméno majitele		Krytina obytné	stodola	stáj	kolna	Poznámka
1.	Všechovský	Vincenc	šindel	šindel	šindel	šindel	
2.	Šimek	Rudolf	-"-	šindel	šindel	-"-	
3.	Knojnová	Antonie	-"-	šindel	šindel	-"-	
4.	Šimek	František	-"-	šindel	šindel	-"-	
5.	Černý	Jan	-"-	šindel	šindel	-"-	
6.	Černý	Filip	-"-	šindel	šindel	-"-	
7.	Krasnička	Antonín	šindel	šindel	šindel	-"-	
8.	Kábeš	František	-"-	-"-	-"-	-"-	
9.	Veselý	František	-"-	-"-	-"-	-"-	
10.	Jaksa	Vojtěch	-"-	-"-	-"-	-"-	
11.	Moravec	Bedřich	šindel	-"-	šindel	-"-	
12.	Studenovský	Čeněk	dosk. - šindel / nové - šindel	/	dosk. - šindel / nové - šindel	šindel / šindel	
13.	Voborský	Vincenc	šindel	šindel	šindel	šindel	
14.	Lenger	Jan	-"-	-"-	-"-	-"-	
15.	Veselý	František	šindel	-"-	šindel	-"-	
16.	Kolář	Václav	-"-	-"-	šindel	-"-	
17.	Krona	Vincenc	-"-	-"-	-"-	-"-	
18.							
19.	Krona	Jindřich	-"-	-"-	-"-	šindel	
20.	Voborský	Josef	-"-	-"-	-"-	šindel	
21.	Lenger	Jan	-"-	-"-	-"-	-"-	
22.	Litovský	Jaroslav	-"-	-"-	-"-	-"-	
23.	Krasnička	Gustav	šindel / šindel	-"-	-"-	-"-	
24.	Voborský	František	šindel	-"-	-"-	-"-	[illegible]
25.	Voborský	Josef	-"-	-"-	-"-	-"-	
26.	Šimek	František	šindel	/	/	-"-	
27.	Veselý	František	šindel	šindel	šindel	-"-	[illegible]
28.	Studenovský	Čeněk	-"-	-"-	-"-	-"-	
29.	Moravec	František	-"-	-"-	-"-	-"-	

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

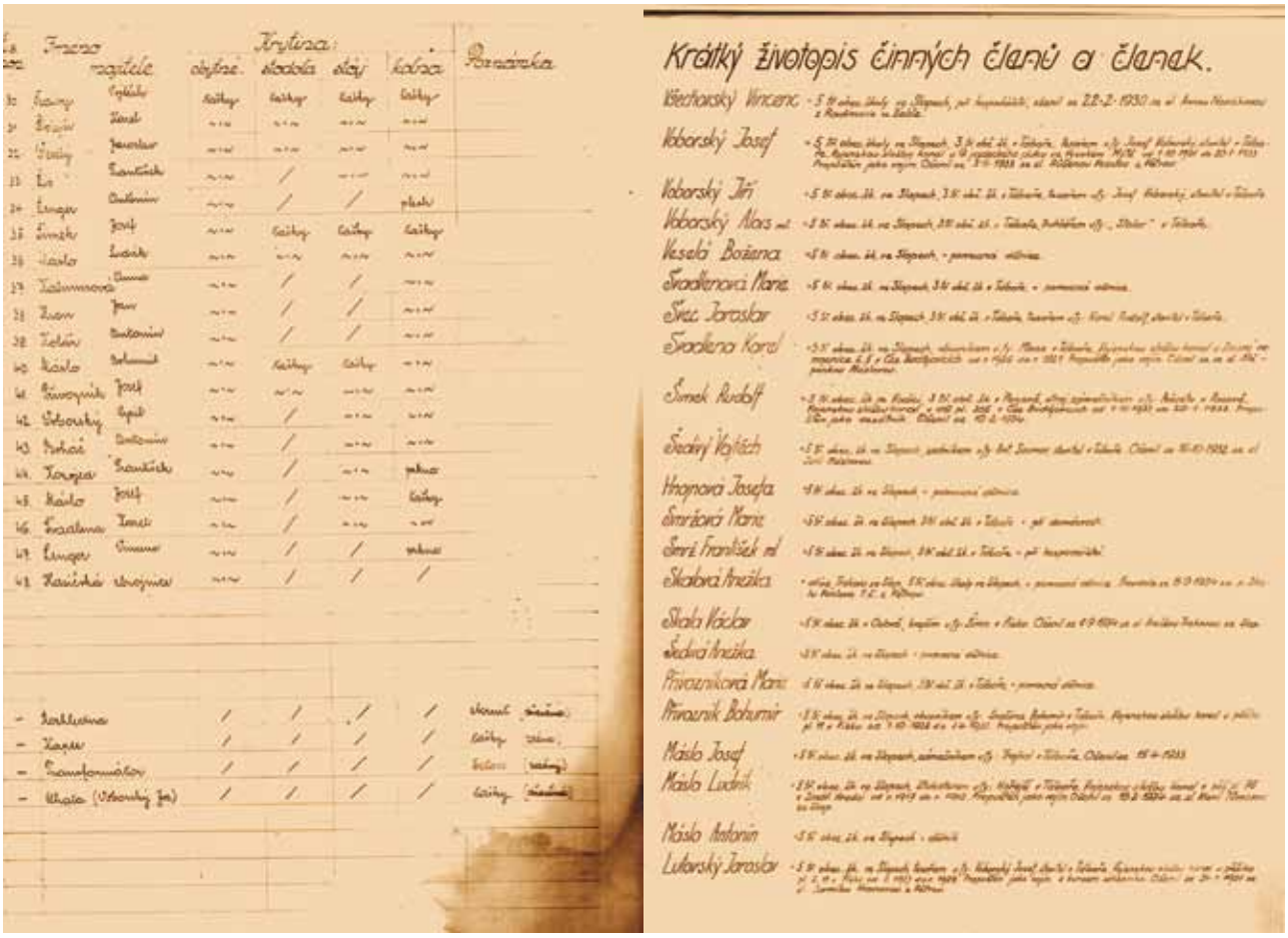

Krátký životopis činných členů a členek.

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

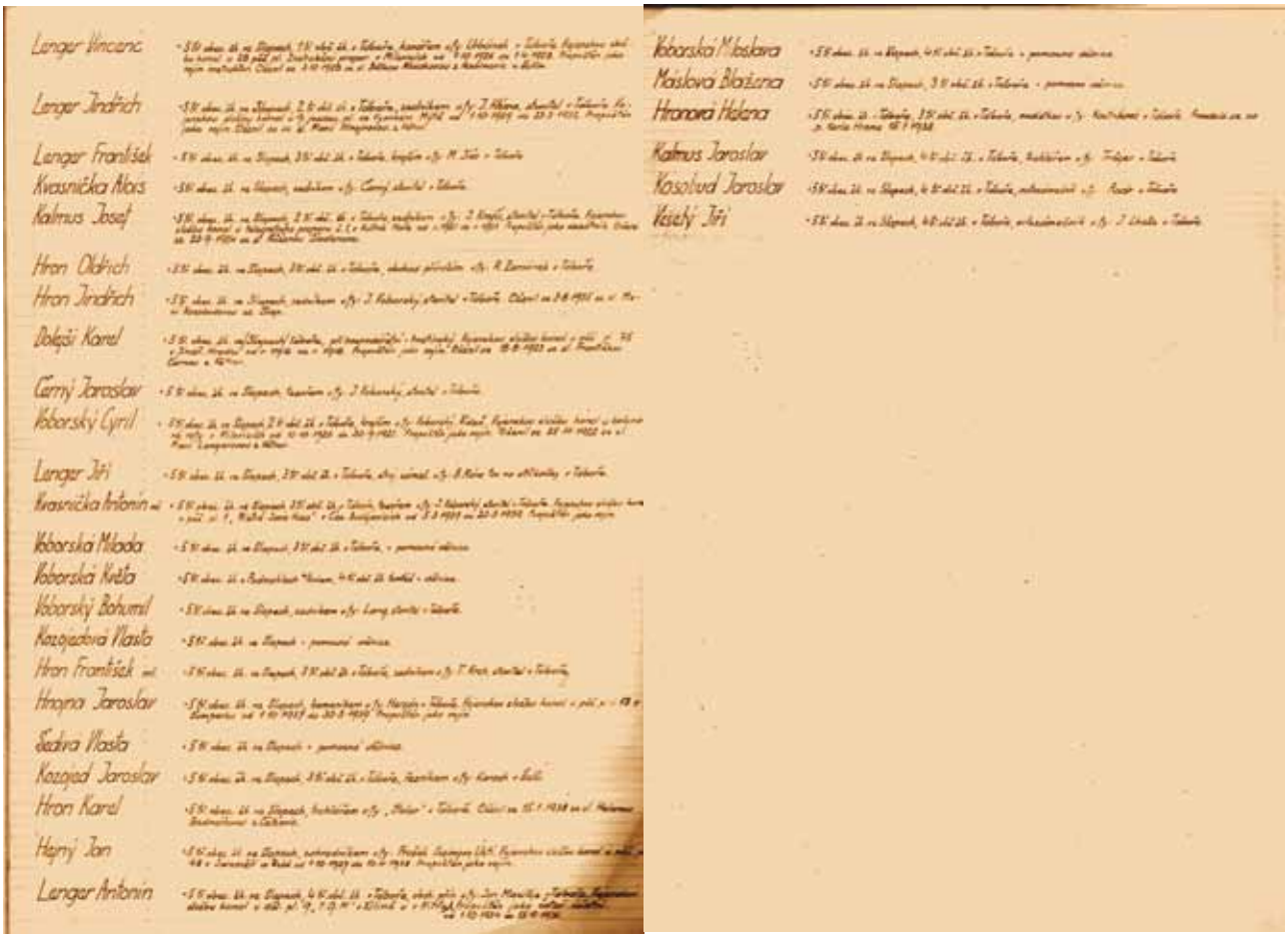

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

Seznam činných členů odvelených na práci do Říše.

Jméno a příjmení	Datum odv.	Místo určení	Vrátil se dne	Poznámka
Hron František st.	28.12.1940	Kolín		
Hron Oldřich	28.7.1941	-"-	30.6.1942	
Koborský Aloš st.	4.8.1941	-"-		
Koborský Jiří	4.8.1941	-"-		
Krasnička Antonín st.	16.10.1941	-"-		
Koborský Antonín	6.11.1941	-"-		
Hron Jindřich	15.2.1942	-"-	19.2.1943	
Lenger Jiří	30.3.1942	Linec	1.10.1942	
Kalmus Josef	6.7.1942	Kolín		
Kosnek Jaroslav	28.1.1943	Berlín		nemocen

DĚJINY ZALOŽENÍ SBORU

V důsledku k vzdělání, zlepšování, mužů o osadě Větrov a tím i většímu nebezpečí požáru, vznikla u několika jednotlivců myšlenka založiti hasičský sbor. Častější cvičení a častější lůz pozorování hasičské odstavení, pro zabránění majetku, obcí a prací, bylo dosaženo zvláštního podílu zajímati, které z nejrozsáhlé dnešní sestavu sboru i obětmi přispěli k založení hasičského sboru. Zpočátku, tak jak se na celou dobu trvání (jistého lůz) číslo vystupuje, byla i zde opatrnost. Přesto na počátku, nemají, ale i lůz, se z počátku, odmítl hrozící o práci, ostatních, a jejich žlutavých, zapůsobovaním pro dobrou věc, ale - ali nejdůležitější o založení hasičského sboru, brzy o zápisu, uložili. Na vedení tímto vystupuje odmítli, přátelských zapůsobení, kteří nepochopily i přes nepřipravenosti, ve svých, neodmítali o nás, takovy dovedli se odstranili, pochopili a dociliti bráti od se zapsaceni. Tímto nějaké dle dostali, zapsali, kde bruty, cestu těch, upřednějších, ale, jsi jistou zajímavé, druhé vyšli, za jejich žádných, podřízených byl, hasičský sbor založen. Zde na dorovnání zajímá o historii vzniku hasičského sboru, nechť postráduje ve čtení.

Informační schůze konaná dne 15 ledna 1938 v hostinci u p. Dolejšího Karla za účelem založení hasičského sboru. - - - - - -

Na pokyn p. Kořála Rudolfa z Větrov čp. 5. byla svolána námořní schůze za účelem založení hasičského sboru. Schůze byl přítomen zástupci hasičského sboru z Lázora a to bratří Šimek, Procha, Chaha a pro tito hasiči vyšli na svých pracovních cest a pomocí hasičských sborů. Na základě přednesu a odůvodnění pro založení sboru, bylo přistoupeno k jednání o zakoupení motorové stříkačky. Zdůvodnil o bratr proramu, se nalnila do podstatných tom a zakončena byla tím že cou probíhá o tto schůzi byl přítomen okresním zástupcem, který jak bylo dosažené vážení přednášelo vyjednání o zakoupení stříkačky a hasičského sboru po vlastním projednání okresnímu úřadu v Rakovníku.

Okresní úřad v Žatci svým výnosem č.j. 25.907 ze dne 25 dubna 1938 sděluje: Obecní zastupitelstvo v Radimovicích u Žatce zemřelo usnesením ve schůze dne 2.4.1938 zřízení proporního výkonu pro ustavení sboru dobrovolných hasičů ve Větrovech, aby obec provedl schválení za kompetenci tohoto sboru na zakoupení motorové stříkačky v částce 65.000 - K. Po tomto zemřelého usnesení okresního zastupitelstva, pozvl i zastupitel přípravného výkonu p. Rudolf Kořál ve Větrovech u okresního úřadu písemně pokyny k okresnímu úřadu v Žatci se zřízení tto tvoření tohoto usnesení. Okresní úřad v Žatci rozhodnje o tomto pokyn. Úřad navrhuje o Žatci zřizovatelství samotě.

Úřad

Ze zdůvodnění § 13 odst. zřízení pro Čechy ze dne 19.4.1904 z.z. č. 27 a § 1 poloviného řádu z 16.8.1929 z.z. č. 45 přísluší výkon pokyn pokyn trvají pokud tomto řádu není jiné ustanovení. Také nařídit sílení opatření. Že § 23 cit. poloviného řádu má každý osobě v obci použít vnitro

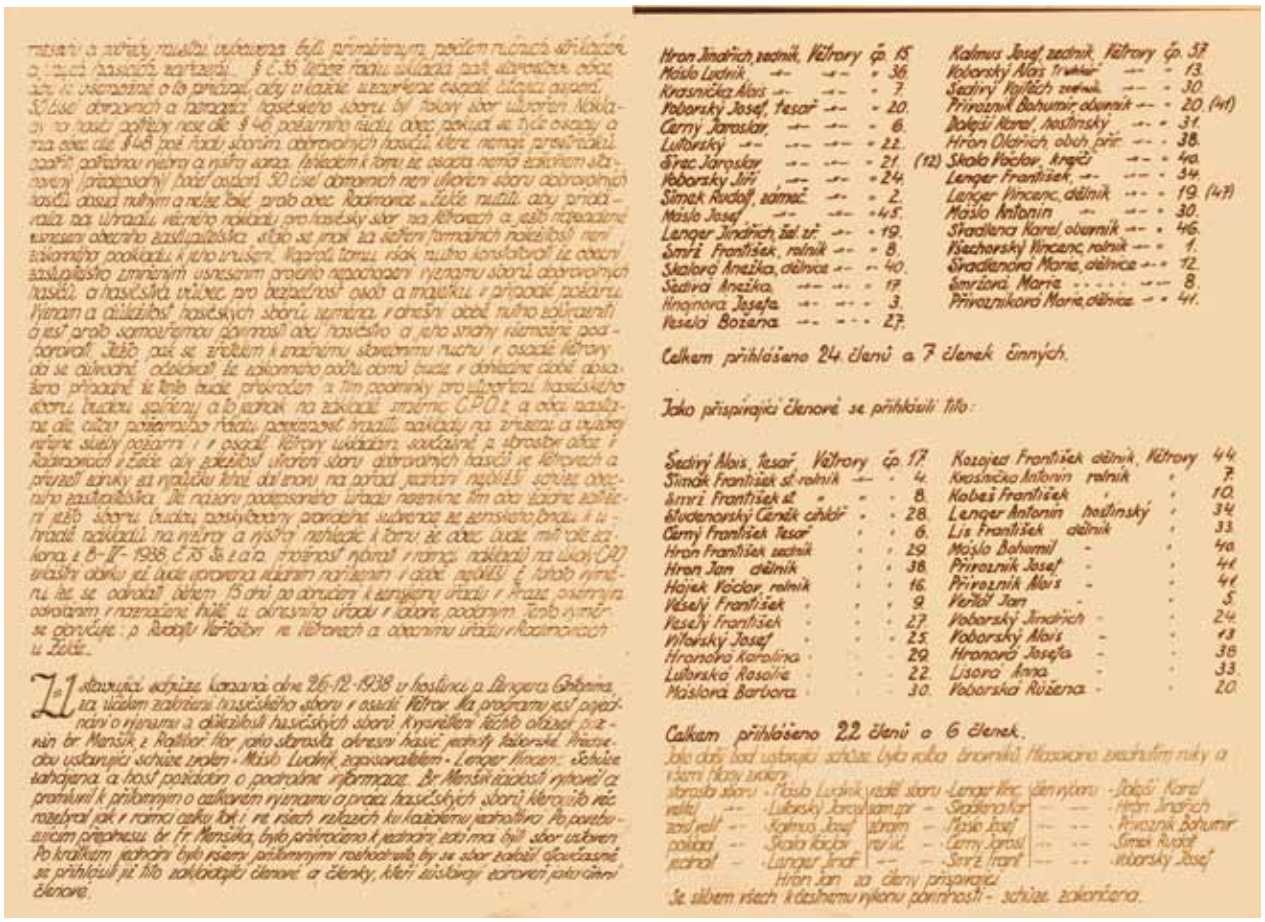

Hron Jindřich, zednik, Větrory čp. 15
Mašlo Ludvík, -"- -"- " 36.
Krasnička Aloš -"- -"- " 7.
Koborský Josef, tesař -"- " 20.
Černý Jaroslav, -"- -"- " 6.
Lutovský -"- -"- -"- " 22.
Šírec Jaroslav -"- -"- " 21.
Koborský Jiří -"- -"- " 24.
Šimek Rudolf, zámež. -"- " 2.
Mašlo Josef, -"- -"- " 45.
Lenger Jindřich, žel. úř. -"- " 19.
Šmrž František, rolník -"- " 8.
Skalová Anežka, dělnice -"- -"- 40.
Šedivá Anežka, -"- -"- " 17
Hrognová Josefa -"- -"- " 3.
Veselá Božena -"- -"- " 27.

Kalmus Josef, zednik, Větrory čp. 37
Koborský Aloš trvalář -"- " 13.
Šedivý Kyllích zednik -"- " 30.
Přívozník Bohumír, obuvník -"- " 20. (41)
Dolejší Karel, hostinský -"- " 31.
Hron Oldřich, obch. poř. -"- " 38.
(12) Skala Václav, krejčí -"- " 40.
Lenger František, -"- -"- " 34.
Lenger Vincenc, dělník -"- " 19. (41)
Mašlo Antonín -"- -"- " 30.
Sladlena Karel, obuvník -"- " 46.
Všechorský Vincenc, rolník -"- " 1.
Sladlenová Marie, dělnice -"- " 12.
Šmržová Marie -"- " 8.
Přívozníková Marie, dělnice -"- " 41.

Celkem přihlášeno 24 členů a 7 členek činných.

Jako přispívající členové se přihlásili tito:

Šedivý Alois, Tesař, Větrory čp. 17.
Šimek František st. rolník -"- " 4.
Šmrž František st. " " 8.
Sladenovský Čeněk, ředitel " 28.
Černý František Tesař " 6.
Hron František zednik " 29.
Hron Jan dělník " 38.
Hájek Václav, rolník " 16.
Veselý František " 9.
Veselý František " 27.
Vilovský Josef " 25.
Hronová Karolina " 29.
Lutovská Rosalie " 22.
Mašlová Barbora " 30.

Kozojed František dělník, Větrory 44
Krasničko Antonín rolník " 7.
Kobeš František " " 10.
Lenger Antonín hostinský " 34.
Liš František dělník " 33.
Mašlo Bohumil " 40.
Přívozník Josef " 41.
Přívozník Alois " 41.
Veselý Jan " 5.
Koborský Jindřich " 24.
Koborský Alois " 13.
Hronová Josefa " 38.
Lisová Anna " 33.
Koborská Růžena " 20.

Celkem přihlášeno 22 členů a 6 členek.

Jako další bod ustanovení schůze, byla volba činovníků. Hlasováno zvednutím ruky a všemi hlasy zvoleno.

starosta sboru - Mašlo Ludvík; vedlé sboru - Lenger Vinc.; jeho nýmu - Dolejší Karel
velitel -"- Lutovský Jaroslav; strom. pr. - Sladlena Karel; -"- -"- Hron Jindřich
zast. velit. -"- Kalmus Josef; strom - Mašlo Josef; -"- -"- Přívozník Bohumír
pokladník -"- Skala Václav; rev. úč. - Černý Jaroslav; -"- -"- Šimek Rudolf
jednat. - Lenger Jindř.; -"- - Šmrž František; -"- -"- Koborský Josef
Hron Jan za členy přispívající.

Se slibem všech k dosažení výkonu pohnutí - schůze zakončena.

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

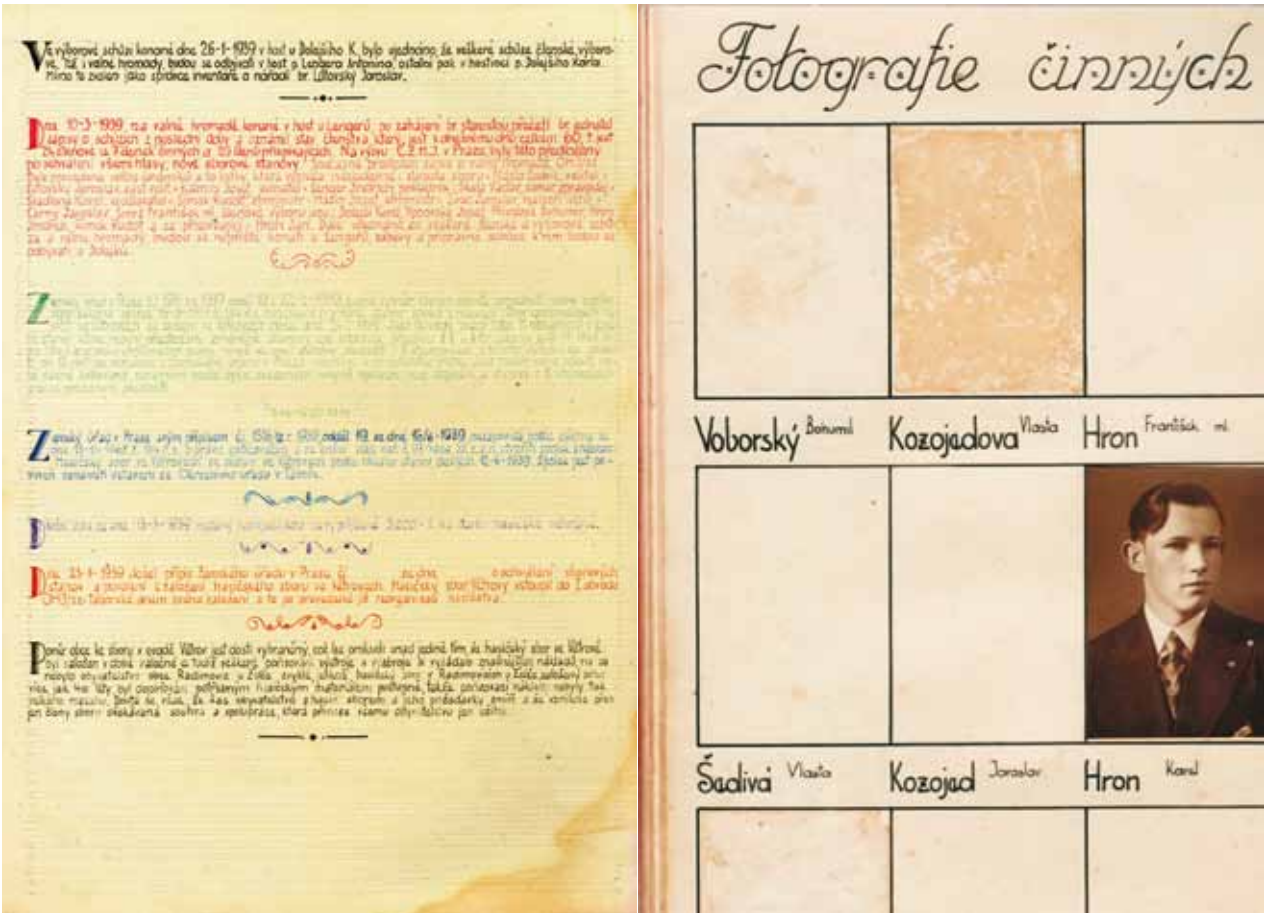

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

Hasičská kronika, autor Antonín Lenger mladší

Okresní úřad v Táboře.

Číslo: R-2- 297 -194 2.

V Táboře dne 25.března 1942.

Titl. Hasičský sbor Větrovy

k rukám pana Ludvíka Máslo

v Větrovy, místní obec Radimovice u Želče.

Předmět: Povolení k uspořádání divadelního představení.
Přílohy: 1 divadelní knížka.

Na základě ustanovení §-u 3 divadelního řádu a žádosti podané dne 21.3.1942 uděluji Vám povolení k uspořádání divadelního představení " Filosof od verpánku" od B.Rajské-Smolíkové v místnosti hostince Karla Dolejšího o 20. hodině dne 12.dubna 1942 za těchto podmínek:

1. Schválený text divadelní hry nesmí býti v žádném směru měněn nebo doplňován.
2. Účinkující musí se vyvarovati jakéhokoliv extempore při hře. Scénování, kostýmy a pod. nesmí obsahovati ničeho, co by dávalo příčinu k pohoršení nebo uráželo veřejnou slušnost anebo odporovalo veřejnému pořádku a politickému stavu.
3. Představení nesmí se zúčastniti resp. v něm vystupovati jako herci, režiséři a pod. židovské osoby.
4. Při představení musí býti přítomna hasičská stráž.
5. Na jevišti budiž postavena větší nádoba s vodou a vhodná nádoba k nabírání, případně i jiné hasicí prostředky.
6. Zákaz kouření budiž vyhlášen a bedlivě zachováván.
7. Východy buďtež opatřeny dostatečně velikými nápisy „Ausgang" — „Východ" a předepsaným záložním osvětlením. Dveře východů nesmějí býti po dobu trvání představení uzamčeny anebo zataraseny.
8. Zatemňovací předpisy musí býti co nejpřísněji dodrženy.
9. Čistý výtěžek představení budiž odveden spolkové pokladně pro účely veřejně prospěšné. Zdůrazňuji, že kromě úhrady nutné režie nejsou jiná vydání, zejména odměna za prodej vstupenek a pod. přípustna. Účty a doklady o příjmech a vydáních tohoto představení nutno sem na zvláštní vyzvání předložiti.

Za dodržení zde uvedených podmínek, uložených v zájmu veřejného klidu, pořádku a bezpečnosti při představení, jste spolu s pořadateli osobně zodpověděn. Přestupky by byly trestány podle § 8. resp. 9. divadelního řádu, případně dle čl. 3. odst. 1. zákona č. 125/1927 Sb. bez ohledu na eventuelní stíhání soudní.

Toto představení přístupno mládeži školou povinné.

V příloze vracím censurovanou divadelní hru, z které musí býti vynechána červeně škrtnuta místa.

Za toto povolení předpisuji Vám dle sazby B. pol. 40 vládního nařízení č. 248/1935 Sb. dávku za úřední úkon v částce K 15.- , kterou jste povinni zaplatiti do 3 dnů připojeným šekovým vplatním lístkem.

GEMEINDEAMT RADIMOWITZ
BEI SCHELETSCH
OBECNÍ ÚŘAD RADIMOVICE
U ŽELČE III.
Došlo dne 31. III. 1942
č. j. 129

Za okresního hejtmana:

Svěcení stříkačky Márovky roku 1947

Větrovští hasiči na soutěži

Výchova hasičského dorostu

p. Kupková v kroji

Soutěže a hry při hasičské slavnosti

V nových uniformách

Svěcení stříkačky Márovky roku 1947

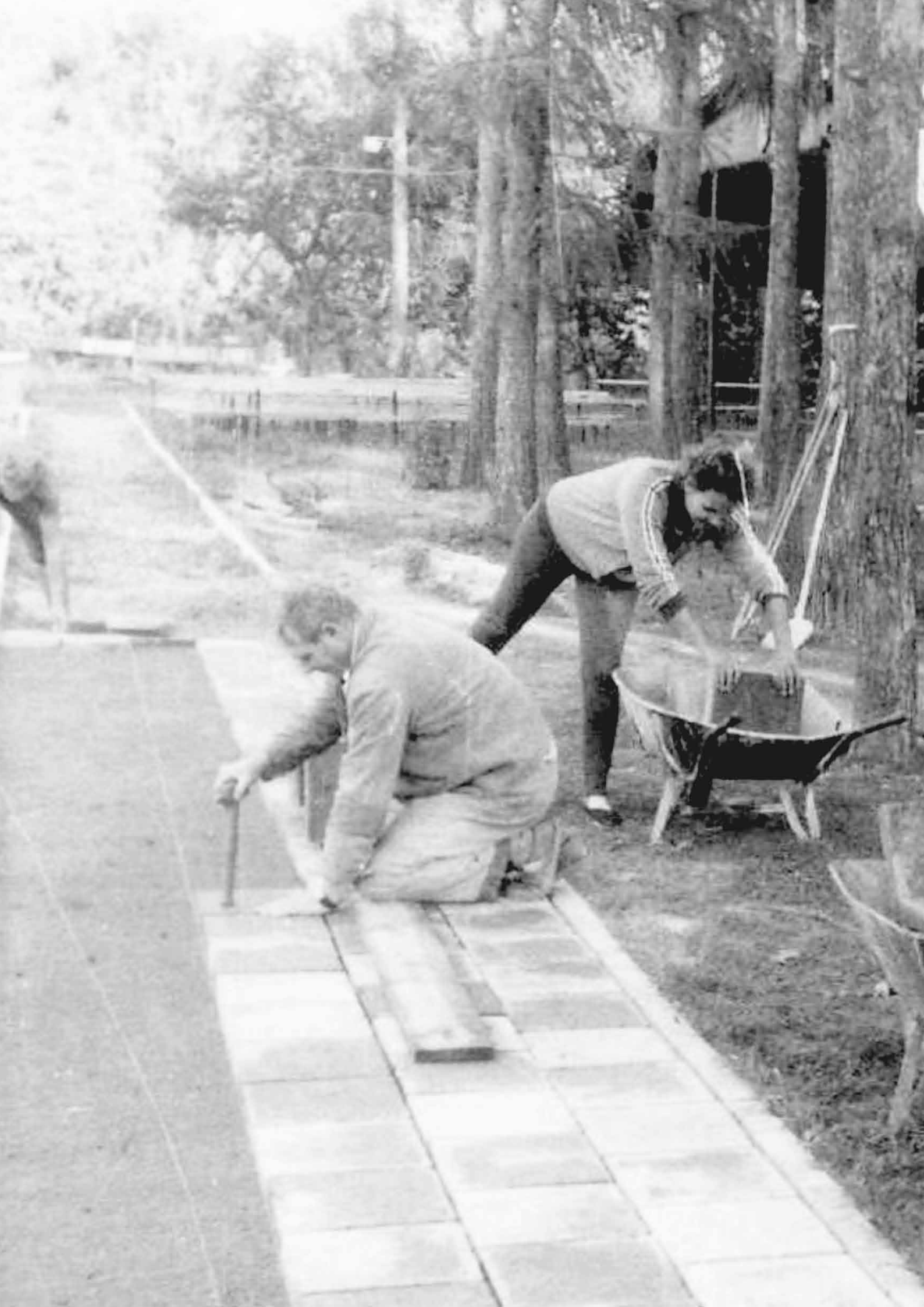

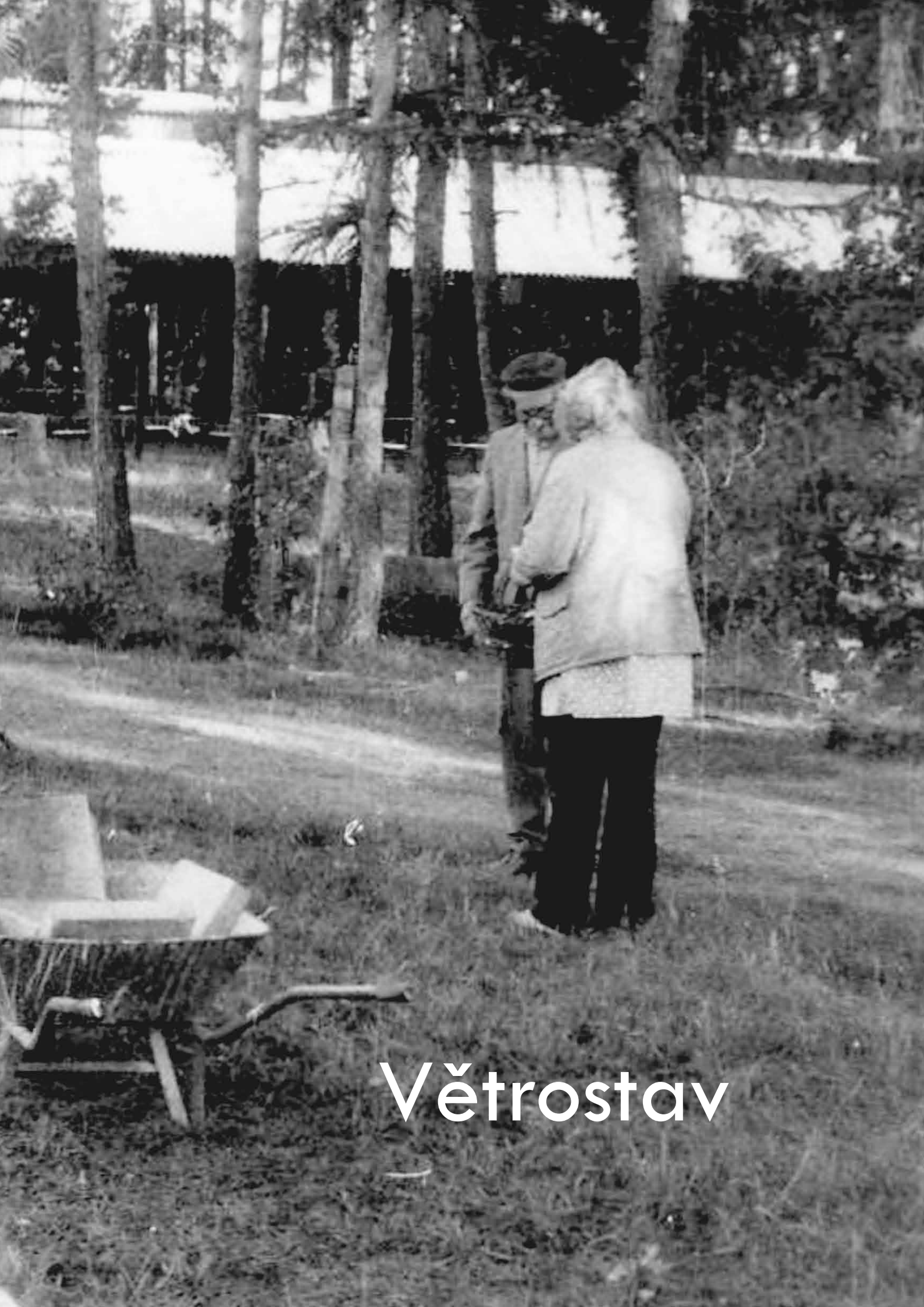

Větrostav

Sázení thújí u lesoparku - I. Černý, J. Černý st., 1982

V letech 1967-1968, kdy nastaly časy politického oteplení, se mnozí občané podívali za naši západní státní hranici. Zde s obdivem a překvapením zjišťovali, že rozdíl v kultuře bydlení ve městě a na venkově není tak propastný jako u nás a že lidé na venkově mohou užívat podobných výhod, jako lidé žijící ve městech. Tzn. centrální zásobování vodou, kanalizace a čištění odpadních vod, zpevněné vozovky, chodníky, solidní elektrické osvětlení a upravené veřejné prostory.

Toto vše na Větrovech chybělo. Místní občanský výbor za předsednictví p. Antonína Krále st. a působení M. Voborského začal jednat, jak zlepšit životní komfort v obci. Úvahy se zaměřily nejdříve na zásobování vodou, které bylo do té doby řešeno tak, že každý domek měl vlastní, většinou nevyhovující studnu.

Pro požární účely sloužilo ještě v 50. letech 13 požárních rybníčků. Jako zdroj vody bylo vytipováno místo v lese Pod Hýlačkou, kde se začaly v roce 1972 hloubit tři studně. A to je vlastně začátek Větrostavu. Tehdejší způsob organizace díla a práce však předpokládal, že velkou část si občané odpracují sami a prakticky zadarmo.

Po nesmělých začátcích občané Větrov pochopili, že se z té mizérie jinak nedostanou a že zásobování vodou předpokládá také výstavbu kanalizace a odpovídající čistírny odpadních vod.

Výkop pro vodovod pod dohledem Ing. Ježka (zcela vlevo)

Obec byla rozdělena na několik pracovních úseků a začalo se. Hotovo bylo v červnu roku 1982, kdy se kolaudovalo. Snadné to však nebylo. Hodnota díla představovala několik milionů korun. Zásadní však byl fakt, že v obci byli lidé, schopni toto dílo řídit, shánět mechanizaci a materiál a jednat s úřady.

Z. Hašler při výstavbě vodovodu

Výkopové práce na vodovodu

Hloubení studně č.1 v lese Na Hýlačkých, 1972

Hloubení studně č.2 v lese Na Hýlačkých, 1972

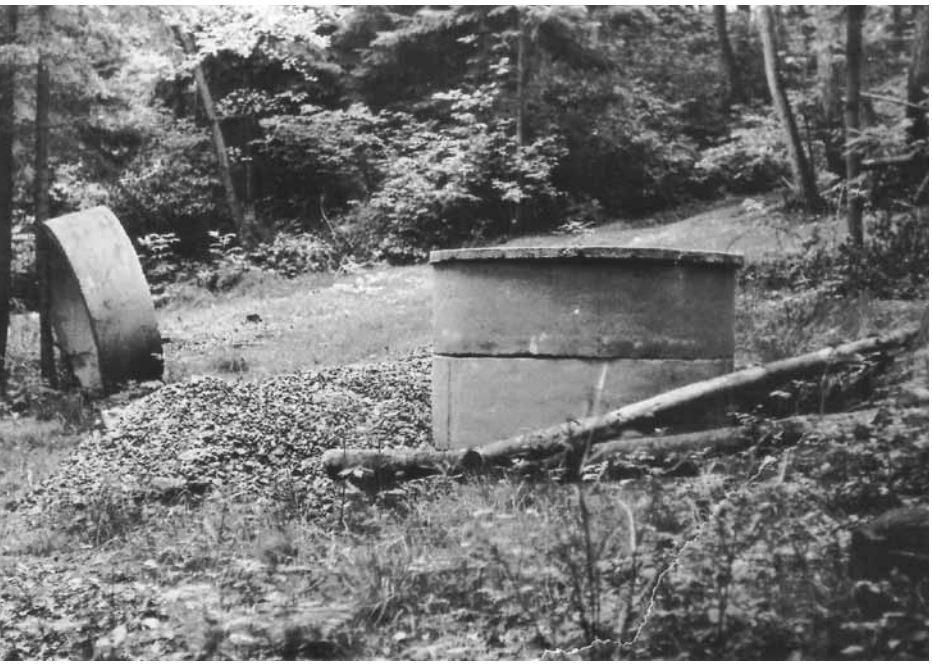

Hloubení studně č.3 v lese Na Hýlačkých, 1972

Ochranné pásmo vodního zdroje - studní v lese Na Hýlačkách

Betonové kanalizační skruže, kterých byl nedostatek, si vyráběli větrovští v dobré kvalitě sami v obci.

Bylo položeno 1700 metrů betonových rour a 70 čistících šachet. Odpracováno bylo 12 700 hodin po práci a o sobotách a nedělích. Byly samozřejmě i potíže a nastaly absurdní situace, protože větrovští zkracovali termíny, a tím odčerpávali materiál plánem určený pro jiné části města, jelikož produktivita dobrovolnické práce na Větrovech byla zřejmě mnohem vyšší, než u specializovaných státních podniků.

Nakonec se vždy vše urovnalo, jelikož na sídlištích prakticky nikdo nebyl schopen „ani máknout“. Ke konci roku se vždy situace obrátila, město potřebovalo vykázat splnění akce „Z“, a tak se větrovské objemy hodily. Výkopová zemina byla využita pro rozšíření hřišť v sportovním areálu. Je logické, že následovala další akce - obrubníky, chodníky a zpevněné vozovky. Úpravy ve sportovním areálu byly zakončeny stavbou asfaltového hřiště na přelomu let 1989/1990.

Výstavba silniční komunikace za pomocí vlastního motorového válce, 1983

Páteřní větrovská komunikace Tábor - Radimovice u Želče

Výstavba asfaltové komunikace směrem na Dolní Větrovy

Osazení thůjemi u budovy bývalé hasičské zbrojnice

V roce 1988 byly pořízeny urbanisticko-architektonické studie sportovního areálu a části naší obce – Doubravy, které zpracovali Ing. arch. Loos a Ing. arch. Rathan. Toto zmíněné dílo je dodnes využíváno a je na něj bezproblémově navazováno dalšími stavbami.

Zapůjčená mechanizace pro zemní práce

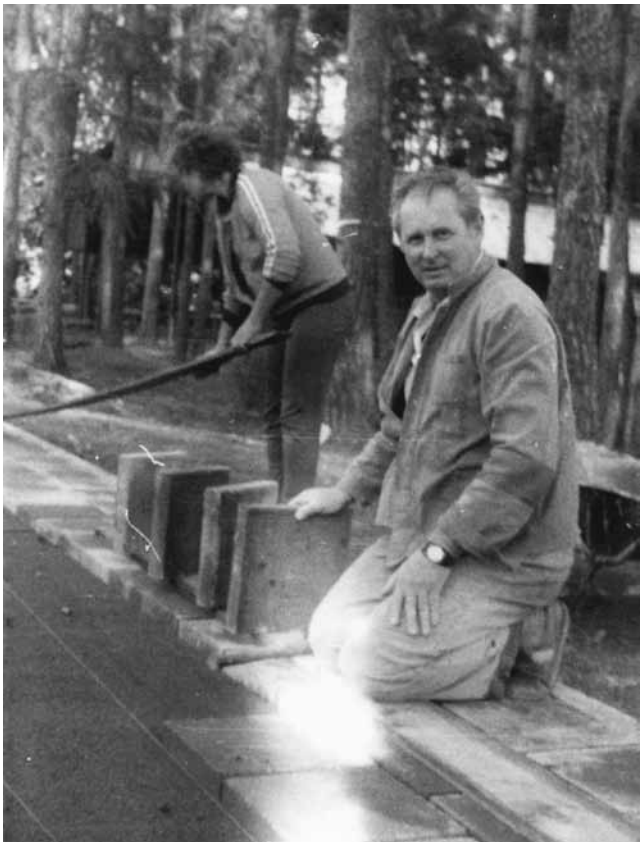

M. Černá a A. Král při dláždění chodníku

Pokládka dlažby budoucího chodníku, 1988

Hotový chodník u fotbalového hřiště, 1988

Pozemek, kde je dne tenisové hřiště č. 2

Mechanizace při výstavbu tenisováho areálu

Praga V3S při odvozu zeminy pro výstavbu tensiového areálu

Místo pro výstavbu budoucího tenisového kurtu č. 2

Místo výstavby tenisového kurtu č. 1

Návoz zeminy pro tenisového areálu

Zemní práce

Porada při práci - J. Lenger, M. Skala, J. Hron, M. Voborský

Úprava prostranství lesoparku - bratři I. a J. Černých

Stavba přenosového stožáru roku 1988

Těžká mechanizace při zvedání stožáru, 1988

Úprava okolí při stavbě vodojemu

J. Černý st. při výstavbě lesoparku

Nově postavená komunikace u p. Skaly

Zemní práce při výstavbě vodojemu

Nové osázení v lesoparku u jezírka, v popředí M. Černá ml.

P. Král při opravě zemního rypadla Bělorus

Univerzální stroj UNC při zemních pracech

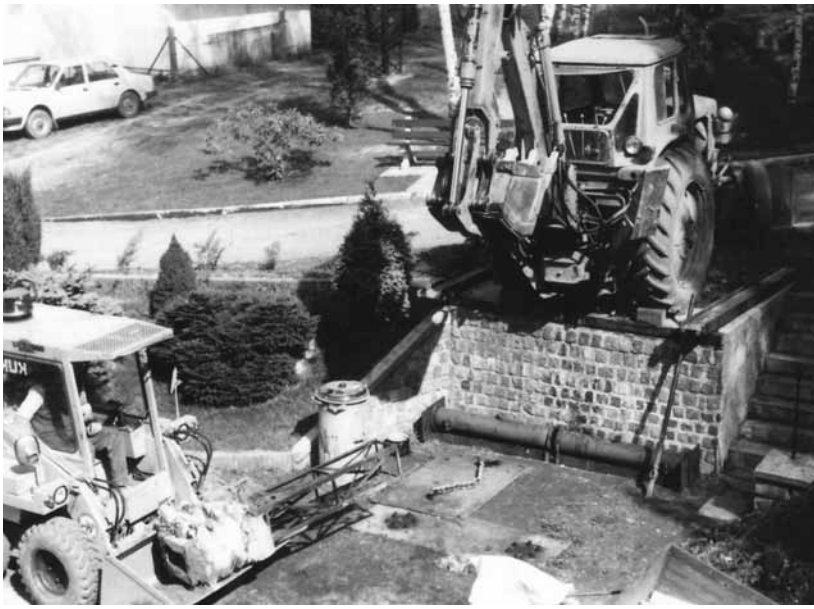

Oprava zemního rypadla Bělorus na rampě před Černými, č.p. 51

Palcát

Zlatý palcát do Větrov

Slavnostní plénum MěstNV v Táboře

Slavnostní atmosféru mělo 26. plenární zasedání Městského národního výboru v Táboře, které se konalo 23. února ve zcela naplněném sále MěstKS na Pražském sídlišti. Po schválení plánu a rozpočtu MěstNV a řízených organizací na rok 1981 byly vyhlášeny výsledky socialistické soutěže občanských výborů o „Zlatý palcát rady MěstNV" za rok 1980. Nejvyšší pocty se dostalo občanskému výboru č. 27 — Větrovy, který spolu s občany této táborské osady projevuje mimořádnou pracovní aktivitu.

Předseda občanského výboru Milan Skala převzal z rukou předsedy MěstNV Františka Ženíška, předsedy MV KSČ Jaroslava Sedláčka a předsedy MV NF Stanislava Lichtenberka Zlatý palcát rady MěstNV, zlatý štít města a peněžitou odměnu. Za druhé místo v soutěži převzal pro občanský výbor č. 16 na Pražském sídlišti stříbrný štít města, čestné uznání a peněžitou odměnu jeho předseda ing. Ján Kríž. Za třetí místo v soutěži převzal pro občanský výbor č. 17 na Pražském sídlišti a v Klokotech bronzový štít města, čestné uznání a peněžitou odměnu jeho předseda ing. Antonín Snášel. Za umístění na čtvrtém až desátém místě obdržely děkovné dopisy rady MěstNV a peněžité odměny občanské výbory č. 24 Měšice, č. 10 Svépomoc, č. 15 Pražské sídliště, č. 2 Pražské předměstí, č. 4 Staré město, č. 14 Blanické předměstí a č. 20 Čekanice. V samostatném hodnocení občanských výborů osadního typu si vedly nejlépe občanské výbory č. 27 — Větrovy, č. 24 — Měšice a č. 20 — Čekanice, které převzaly peněžité odměny.

Plenární zasedání MěstNV zhodnotilo výsledky splnění celoměstského socialistického závazku na rok 1980, který byl ve všech oblastech stanovených úkolů překročen a významně tak přispěl k naplňování volebního programu města. Výsledky svědčí o činorodé aktivitě občanů, občanských výborů, organizací NF, mnoha kolektivů škol, podniků, závodů a dalších organizací. Nejaktivnější občané, nejlepší kolektivy, a ty školy, závody a organizace, které se nejvýznamněji podílely na práci ve prospěch města, při plnění volebního programu, obdržely na plenárním zasedání čestná uznání MěstNV.

Vysokého ocenění se dostalo dlouholetým aktivním funkcionářům občanských výborů a zasloužilým spolupracovníkům MěstNV. Z rukou předsedy MěstNV, předsedy MV KSČ a předsedy MV NF převzali Štít města Tábora a věcné dary. Za vzorné vedení městské kroniky převzal čestná uznání MěstNV a věcný dar kronikář Karel Doutnáč.

Předseda MV NF v Táboře Stanislav Lichtenberk vyhlásil na plenárním zasedání celoměstský socialistický závazek, uzavřený občany a pracujícími okresního města na počest XVI. sjezdu a 60. výročí založení Komunistické strany Československa.

Na závěr plenárního zasedání poděkoval předseda MěstNV František Ženíšek všem vyznamenaným, občanům a pracujícím města, občanským výborům, organizacím NF, poslancům, pracovníkům a všem aktivistům MěstNV, kteří se svou prací podíleli na plnění úkolů v roce 1980 a vyjádřil pevné přesvědčení, že také v roce 1981, který je obdobím významných politických událostí a nástupem do 7. pětiletky, budou všichni svou uvědomělou prací usilovat o všestranný rozvoj města, o vytváření dalších materiálních a duchovních hodnot při budování naší socialistické společnosti. -jl-

Na Větrovech výtečně

Poslední den měsíce června letošního roku byl pro občany a pro občanský výbor obce Větrovy dnem slavnostním. Podle plánu výstavby byla dokončena v celé obci — a již i zkolaudována — kanalizace, tak potřebná pro tuto část města Tábora. Byl tím ukončen vodohospodářský komplex, prováděný v akci „Z".

Závěrečné akci, výstavbě kanalizace, předcházelo vybudování vodovodu, vodojemu a studní pro zásobení občanů pitnou vodou. Dále byl vybudován centrální septik a biologický rybník.

Celý vodohospodářský komplex byl značně rozsáhlý. Každá jednotlivá akce má hodnotu 1 milión Kčs. Program výstavby byl připravován a projednán v občanském výboru spolu s UO KSČ a za účasti MěstNV Tábor. Byl zpracován postup prací.

Akce kanalizace byla rozdělena na několik úseků, byl zajišťován materiál, mechanizace a hlavně byla provedena agitace mezi občany. Občané tuto akci přivítali. Uzavřením řady socialistických závazků, byl dán základ ke zdárnému provedení a ukončení díla.

Výkopové práce převážně zajistilo JZD Slapy. Pro nedostatek betonových skruží a kónusů bylo proto přikročeno k jejich vlastní výrobě. Vznikl tzv. „Větrostav" a tím také byly značně zkráceny termíny dokončení svodů v ulicích.

Bylo položeno 1700 m betonových rour Ø 30, 450 m Ø 40 a 35 m Ø 20. Vytvořeno bylo 61 kanalizačních čisticích šachet.

Celkem bylo odpracováno 12 685 brigádnických hodin, z toho 3215 hodin zdarma.

Na zdárném dokončení této velké akce se podílela poctivá práce většiny občanů Větrov a celého občanského výboru. Nemalý podíl mají složky NF, UO KSČ, pracovníci místního JZD a dobrá spolupráce s MěstNV v Táboře.

Všem patří náš dík.

Marie Černá
tajemník OV 41, Větrovy

Vytvořený vodohospodářský komplex, který byl vybudován na Větrovech a skládá se z výstavby třech studní, vodovodního řádu, kanalizačního řádu, vodojemu, čistírny odpadních vod a biologického dočišťovacího rybníka, byl jak je patrno zdárně dokončen a oceněn tehdejšími orgány města Tábora. Články z tehdejších táborských novin Palcát, jejichž redaktorem byl i současný ředitel České televize Jiří Janeček

SLOŽENÍ OBČANSKÉHO VÝBORU č. 41

poř. čís.	funkce	příjmení a jméno	date narození
1	předseda	Skala Milan	27.10.42
2	místopředseda	ing Konzák Jan	10.6.42
3	tajemník	Černá Marie	14.2.56
4	ved. aktivu pro akci „Z"	ing Ježek Stanislav	21.5.38
5	ved. aktivu pro bydlení a výstavbu	Smrž František	9.11.50
6	ved. aktivu pro veřejného pořádku	Černý Jaroslav	9.12.49
7	ved. aktivu pro člen	Hron Miroslav	3.10.38
8	ved. aktivu pro člen	Hron Karel	7.1.49
9	ved. aktivu pro člen	Lachout Josef	2.2.44
10	ved. aktivu pro člen	Šimák Jaroslav	10.6.51
11	člen	Král Antonín	3.4.41

Složení občanského výboru č. 41 na Větrovech z roku 1981

Návrh složení O V č.41 - Větrovy

předseda:	Král Antonín
místopředseda :	ing Konzák Jan
tajemník :	s. Černá Marie
ved.aktivu pro domov. důvěr.a komisí CO :	Smrž Frant.
ved.komise pro ochranu veřej.pořádku :	Černý Jaros.
ved.pro práci s mládeží:	Hron Karel
ved.aktivu pro rozvoj prac. iniciativy občanů :	Lachout Josef
ved.aktivu pro občanské záležitosti :	s. Šediví Hana
akce"Z"a stavební :	Skala Milan
člen : životní prostředí	ing Ježek Stan
člen : školní rozpočet	Šediví Josef ml.
člen :	
člen :	

Složení občanského výboru č. 41 na Větrovech z roku 1986

Při poradě - J. Švec ml., M. Černý st., A. Král, Z. Včelák, J. Včelák

Stavba plechového skladu, 1988

Stavba střechy plechového skladu, 1988

Stavba plechového skladu, 1988

Stavba střechy - A. Král, Z. Včelák

Zemědělství

U domu Kvasničkových, č.p. 7

Návštěva větrovských v hájovně v Dražičkách

Polní práce, to byla hlavní obživa a úkol v našem okrsku po mnoho staletí. Ke konci 19. století se však profesní skladba začíná měnit. Dnešní Větrovy vznikly spojením třech samot Větrov, Doubrava a Koldovka. Větrovy, podle jména se původně nacházely tam, kde jsou dnes Dolní Větrovy. Osídlení v okolí dnešní rozhledny Svobody Hýlačka znamenalo také orientaci obyvatel na řemesla. Profesní skladbu živitelů rodin dobře popisuje Hasičská kronika.

Velkou úlohu sehrála stavba silnice z Tábora na Radimovice, stavba Křižíkovy elektrické dráhy a později i stavba Švehlova mostu přes Lužnici. Silnice i drážní spoj umožnily práci pro obyvatele Větrov v rozvíjejícím se průmyslu v Táboře a později i v Sezimově Ústí.

Důležitý moment pro práci i kvalifikaci v oblasti zemědělství byl, že v nedalekých Slapech se založil po skončení první světové války, v roce 1921, Ústav pro zušlechťování zemáků. Zakladatelem bylo Družstvo hospodářských lihovarů. K tomuto činu je vedla nejen potřeba vlastního šlechtitelského pracoviště, ale i charakteristické půdní a klimatické podmínky pro pěstování brambor a nutnost omezení importu bramborové sadby ze zahraničí. Slapští budují ústav dva roky a využívají k tomu zkušenosti z podobných ústavů u nás i v jiných

Při odpočinku po práci v Ústavu

Děvčata z Ústavu šlechtitelského ve Slapech

státech. České šlechtění v těch letech spočívalo výhradně na využívání praktických polních metod a pouze někteří šlechtitelé měli k dispozici laboratorní zařízení, které jim umožňovalo jistější vyhodnocení dosavadních výsledků. Ústav ve Slapech u Tábora byl mezi prvními, kteří spojovali praktické šlechtění s vědeckou a šlechtitelskou činností. Umožnilo to, na tehdejší dobu, dokonalé vybavení laboratoří, biologických skleníků a šlechtitelských provozoven a také personální obsazení.

A právě tam pracovala celá řada větrovských občanů. Ve Slapech vznikly přešlechtěním i za pomoci větrovských celé řady polních odrůd. Mezi nejznámější se řadí brambory Dagmar, Figna a dlouho nepřekonané odrůdy Kotnov a Blaník. Šlechtění brambor však nebylo jediným úkolem, jelikož se začalo pracovat i s odrůdami obilovin pro podhorské oblasti. Kromě žita a ovsa se zde šlechtila ozimá pšenice a později ozimá řepka, len, lupina, zelenina i květiny.

Při hodnocení brambor

Ústav šlechtitelský při výmlatu obilí

Váhové hodnocení v laboratoři Ústavu šlechtitelského z roku 1926

Názvy – Slapské žito ozimé, Oves Slapský poloraný, Táborák či Slapská vouska ozimá patři historii. V své době však byly nesporným přínosem tehdejšímu zemědělství. Po druhé světové válce došlo k revizi sadbových oblastí a Slapy u Tábora se dostaly mimo sadbovou oblast brambor.

Jejich šlechtění se přeneslo po roce 1948 do stanic na Vysočině a ve Slapech vznikla po znárodnění Šlechtitelská stanice. Tato se stala univerzální a zabývala se především udržovacím šlechtěním obilovin, olejnin, lnu, topinambur, pícnin a trav. V té době se zde zrodily i nové odrůdy zelí, dále vojtěška Táborka, česnek táborský a z květin begonia tuberhybridia.

Pracovnice před Ústavem šlechtitelským Slapy u Tábora

Před vchodem do laboratoří Ústavu šlechtitelského, roku 1926

Polní práce na pozemcích Ústavu

Žákyně Ústavu s učitelkou p. Papačovou

Zmiňujeme se šířeji o významu této stanice, jelikož její nesporné odborné a vědecké výsledky ovlivnily velmi kladně všechny sousední zemědělské subjekty a zvýšily i kvalifikaci osob v zemědělství. Organizační začlenění této stanice od roku 1921 doznalo mnoha podob, dnešní nositel tradic (rok 2009) stanice je firma Sempra Praha a.s., která je pro celé okolí také zdrojem jarní sadby květin všech možných druhů. Po roce 1948 vidíme na fotografiích práce v založeném JZD Větrovy a později JZD Slapy.

Kolektivizaci odolávalo celkem šest zemědělských rodin. Stupňující se tlak a řízená nabídka důchodového zabezpečení způsobila, že z samostatně hospodařících dodneška zůstala pouze rodina Maškových, která se na Větrovy přistěhovala z Plzeňska v roce 1966. Maškovi nyní hospodaří na 85 ha.

Výběr a hodnocení sazenic

Anežka Skalová při práci v Ústavu šlechtitelském, první zleva

Po práci v budově Ústavu šlechtitelském

První traktor v JZD Větrovy při převozu pracovníků

Výkopové práce základů kravína

Stavba objektu JZD Větrovy

Oprava mechanizace JZD Větrovy

Základy objektu budovy JZD Větrovy

V dílně JZD

Polní práce - okopávání

Na samovazu Josef Voborský

Na valníku je veselo, zřejmě mládežnická brigáda

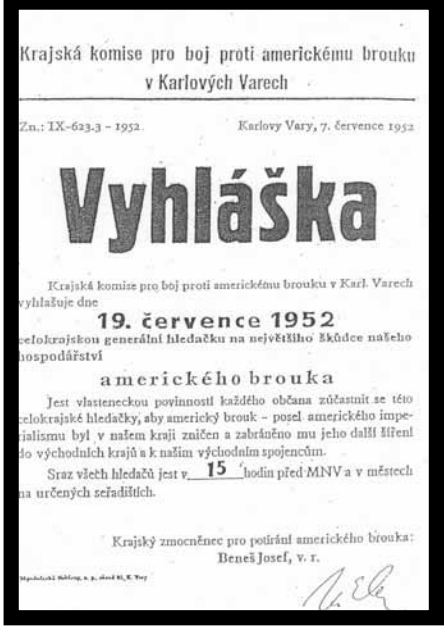

Krajská komise pro boj proti americkému brouku v Karlových Varech

Zn.: IX-623.3 - 1952. Karlovy Vary, 7. července 1952

Vyhláška

Krajská komise pro boj proti americkému brouku v Karl. Varech vyhlašuje dne

19. července 1952

celokrajskou generální hledačku na největšího škůdce našeho hospodářství

amerického brouka

Jest vlasteneckou povinností každého občana zúčastnit se této celokrajské hledačky, aby americký brouk - posel amerického imperialismu byl v našem kraji zničen a zabráněno mu jeho další šíření do východních krajů a k našim východním spojencům.

Sraz všech hledačů jest v 15 hodin před MNV a v městech na určených seřadištích.

Krajský zmocněnec pro potírání amerického brouka:
Beneš Josef, v. r.

Vyhláška o americkém brouku

Kombajn E512 a u něj J. Hron a P. Voborský

Ženy svou poctivou a obětavou prací pomáhaly v rozvoji družstev a zasloužily se o rozvoj socialistické zemědělské výroby od prvních začátků družstevňování. Na snímku (18. září 1955) jsou ošetřovatelky dojnic v JZD Větrovy, okres Tábor. Zleva: Božena Kozojedová, Anna Šimková, Julie Voborská, Anežka Vítovská a Vlasta Horná. Foto autor

Z dobového tisku - 18. září 1955

Kombajny E512 a SK4 s obsluhou

Pracovnice JZD při svačině

Rodina Maškových

Bohumila a Karel Maškovi

Anna Lengerová a v pozadí manžel

Žně

Nová mechanizace u Maškových

Práce při žních na poli u Mašků

Při výmlatu, v popředí vpravo větrovská občanka Anežka Skalová

S úrodou máku

Při žních

Sport

Nejstarší dochovaná fotografie Větrovského sportovního areálu

M. Veřtátová, M. Voborský, J. Skalová, ?, V. Všechovká, J. Lutovský, K. Hron

Nenápadný zájem místní mládeže o sport začal již v prvorepublikovém období na palouku za rozhlednou Svobody Hýlačka. Podstatné zvýšení zájmu o sport na Větrovech způsobilo, že se začala rozšiřovat sportovní plocha, což umožnilo hrát fotbálek, později fotbal a odbíjenou.

Sportovní expanzi musela ustoupit i místní slepičárna, kterou tam kdysi vybudovala JZD Větrovy. Rekreační sport okukovaly i také skupiny turistů, kteřé směřovaly na rozhlednu Svobody a občas se i přidaly. Prostor se stal i společenským střediskem.

V roce 1973 vzniká díky iniciativě Vladimírů Lengera a Sedloně fotbalový oddíl „TJ Kotnov Horky“. Větrovy však zatím nemají v té době odpovídající fotbalové hřiště a proto se tréninky konají na hřišti v sousední obci Lom. Dne 5. srpna 1973 je sehráno první oficiální utkání v Radeníně s výsledkem 3:0 pro domácí. První vítězné utkání historického významu se uskutečnilo v obci Hroby s výsledkem 4:3 pro Větrovské. První branku vstřelil Muška a vítěznou branku S. Smrž, dnes známý větrovský rybář. Současně probíhá stavba sportovního areálu a fotbalového hřiště o rozměrech 90x45 metrů a dne

Příprava stavby branky

Pózování po volejbalovém mači

Zápas ženatých proti svobodným z roku 1965

15. září se koná první mistrovské utkání na domácí půdě. Díky tomu se mohla sezóna 1973-74 již odehrávat na již skutečném domácím hřišti, a pod novým názvem „TJ JZD Kotnov Horky“. Po ukončení první soutěžní sezóny změnil název na „TJ JZD Kotnov Větrovy“, později i název Kotnov vymizel.

Kádr hráčů se rozšířil na 31, takže fotbalový oddíl mohl vytvořit i druhé mužstvo, které se věnovalo pouze přátelským utkáním. V dalších letech jsou posléze vytvářena družstva žáků a dorostenců. V areálu hřišť byl také postaven venkovní taneční parket, od kterého si realizátoři slibovali, že zlepší finanční situaci sportovního klubu. V roce 1985 se hřiště upravuje a rekonstrukce se protáhla až do roku 1987. Jak se později ukázalo, meliorační práce hřišti příliš neprospěly.

V závěru 90. let jsou vybudovány tenisové kurty, tenisová stěna a obnoven povrch hřiště pro volejbal. Nová asfaltová plocha byla určena především pro tréninkové účely, streetball a další volnočasové aktivity. Před novou sezónou 1991/92 dochází na přejmenování klubu na „SK Kavas Větrovy“, neboť se sponzorem oddílu stává stavební firma Kavas.

Zápas, kdy ženatí muži byli v dámském spodním prádle a svobodní muži v pánském spodním prádle z roku 1965

Soutěž v přetahování lanem

Fotbalový klub má dnes dvě mužstva mužů, družstva dorostenců, žáků a mladších žáků, dále starší přípravku a mladší přípravku a třicet dětí v předpřípravce. Ti zatím ještě nehrají.

Z celého prostoru vznikl celistvý odpočinkový prostor určený nejenom pro aktivní sportovce, ale díky dětskému hřišti i rekreační zóna umístěná v lesoparku. Konaly se zde i pověstné taneční zábavy. Část areálu má umělé osvětlení, proto je možno provozovat sport také v zimních měsících. Nynější lesopark s rozhlednou Svobody a několika hřišti je jedinečným odpočinkovým komplexem, jaký v příměstských částech Tábora nemá obdoby.

Bourání drůbežárny JZD Větrovy z roku 1974 kvůli stavbě fotbalového hřiště

Zemní práce pro budoucí kabiny TJ

Je však třeba také zaznamenat stagnaci v údržbě celého areálu. Regenerace nabrala nový dech až v roce 2006, kdy díky dotačnímu grantovému programu, který zajišťovali předsedové Ing. Komzák a Jaroslav Kozojed, byla postavena nová tribuna, opraveny a oploceny tenisové kurty a znovuopraveno a oploceno víceúčelové hřiště, aby nedocházelo k devastaci sportovního areálu.

Zvláště se líbí nová tribuna, na které dnes vysedávají a občerstvují se skupiny halasných sportovních „poradců“, kteří tento areál budovali, a které vidíte na fotografiích jako mladé aktivní sportovce. Ke dni registrace stanov má Tělovýchovná jednota oddíl kopané a odbor zájmové a rekreační tělovýchovy. V rámci zmíněného odboru sportují tenisté z celého širokého okolí, zvláště z Tábora a Horek.

Skupina, budující nové kabiny TJ

Větrovští fotbalisté na turnaji v Lesné u Znojma

Dodávka občerstvení stavbařům

Lesopark i většina hřišť má jednu velikou přednost. A to, že jsou veřejně přístupná. Náš areál využívá i odbor kultury a cestovní ruchu pro své akce, uveďme například tradiční Zahájení turistické sezóny města Tábora, místní příměstský výbor pořádá dětské akce a občané mají možnost setkávat se v místní klubovně.

Větrovské fotbalové hřiště roku 1976

Volejbalové hřiště, stav roku 1976

Pohled z volejbalového hřiště na taneční parket

Kabiny TJ, stav roku 1975

Tým svobodných fotbalistů ze zápasu s ženatými roku 1965

Tým větrovských fotbalistů z roku 1977

Tým ženatých z roku 1977

Tým svobodných z roku 1977

Týmové focení roku 1978

Společná fotografie větrovského fotbalového týmu roku 1979

Žákovský tým z roku 1982

Skupina „svobodných“ fotbalistů roku 1977

Odpočinek u volejbalového hřiště roku 1962

Naši žáci při týmovém fotografování

Fotbalové hřiště SK Kavas Větrovy

Tenisový kurt č. 1

Větrovy jsou častý cíl turistů

Nová tribuna u fotbalového hřiště

Otevření nového volejbalového hřiště

Tenisový kurt č. 2

Fotbalové hřiště

Život v obci

Poslední kapitolu začínáme naším venkovským obchodem, který celá léta zásoboval větrovské tím, co bylo třeba denně. Sousedský prodej piva byl později umožněn i přímo ze zahrady. Jak veselo bylo v místním společenstvu ukazují snímky z různých oslav po dobu několika desetiletí. Byly samozřejmě hlučné, ale stížností bylo překvapivě málo, přestože „hřiště" se nachází v centru obce. Je to tím, že si ho obyvatelé po tři generace budovali vlastními silami.

V jedné z kapitol Vám bylo představeno, jak místní dobrovolně „dřeli" na obecním, teď ukazujeme fotografie jak stavěli pro sebe rodinné domky, často svépomocí od základu po komín. Několik snímků také svědčí o tom, že si po čase zvykli na placenou dovolenou a jezdili na autobusové zájezdy pořádané JZD a TJ, například na Slovensko.

Povinnou školní docházku dlouho zajišťovala Slapská škola (Slapy u Tábora), obec vzdálená přibližně 1,5 km. Pěšky tam i zpět chodily celé generace školáků. Bedlivější pohled na starší snímky ukáže, v jak nuzném stavu obec kdysi byla a jak dlouho trvalo, než se obyvatelé zbavili blátivých cest a záchodů „přes dvůr", kam dobíhali i v mrazech.

Foto u Obchodu zbožím smíšeným Antonína Boháče na Větrovech, rok 1947

Zdokumentovali jsme pro Vás i volební hlasovací lístky do místního výboru z roku 1998 a 2006, který je kontaktním orgánem pro spolupráci s městem Tábor. Do kapitoly jsme zařadili i střípky místních osudů, snah a také portréty jednotlivých lidí či skupin.

Oslavy dožínek

Závody v pytlích při slavnostech

Oslavy dožínek roku 1953

Dožínková oslava roku 1953

Při dožínkovém přípitku

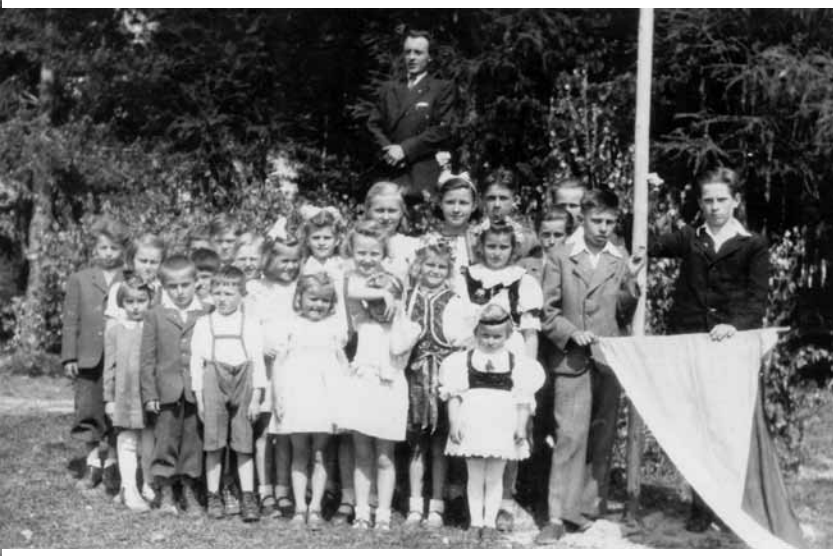

Oslava dne matek 1947

Oslava dožínek roku 1953

Představení dětí při oslavě

Na zdraví!

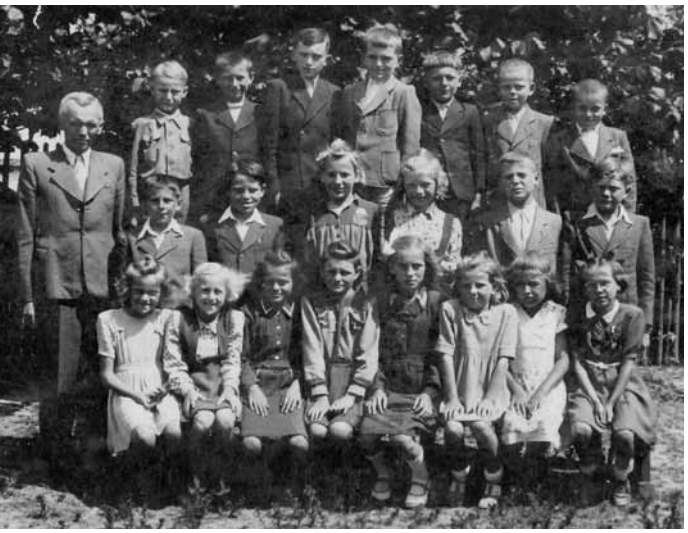

Škola Slapy u Tábora

Třídní snímek, nedatováno

Třídní snímky z let 1946-49

Snímek třídy Slapy u Tábora, nedatováno

Snímek větrovských dětí, zřejmě roku 1946

Větrovští při úklidu sněhu

B. Voborský, K. Kvasničková, A. Kvasnička, K. Hron

J. Lenger držící fotoaparát s kamarády, v pozadí Hýlačka s triangulační věží

Mladíci, u sudu zleva větrovští J. Lenger, C. Voborský, 1920

Děvčata z Ústavu při setkání po práci

Malý J. Komzák předává květiny paní Haně Benešové, manželce prezidenta ČSR, 12.5.1948

Manž. Kvasničkovi se synem, 1919

H. Hronová s dětmi Karlem a Alenkou, vedle stojící K. a M. Voborských

Sestřenice Voborských

Marie a Cyril Voborští, č.p. 42

B. Máslová, H. Hronová, J. Lenger, K. Voborská, M. Voborská

K. Voborská, A. Kvasnička, pes Alf, roku 1944

Větrovští branci z roku 1949

J. Nemrava a J. Lenger u Harrachovky, 15. března 1940

Ledy zbořily lávku u Harrachovky, 15. března 1940

Větrovští občané, 1934

J. Lutovská se svými syny

Návštěva klokotských příbuzných u Lengerů

Kluci Hronovi u rybníčku Doubravák

Odvod branců z roku 1934 se starostou Jahodou

K. Lutovský a rodina Hronových

A. Vítková a K. Čedíková u rozhledny Svobody Hýlačka, 1950

Kluci Hronovi, Míla a Jindřich

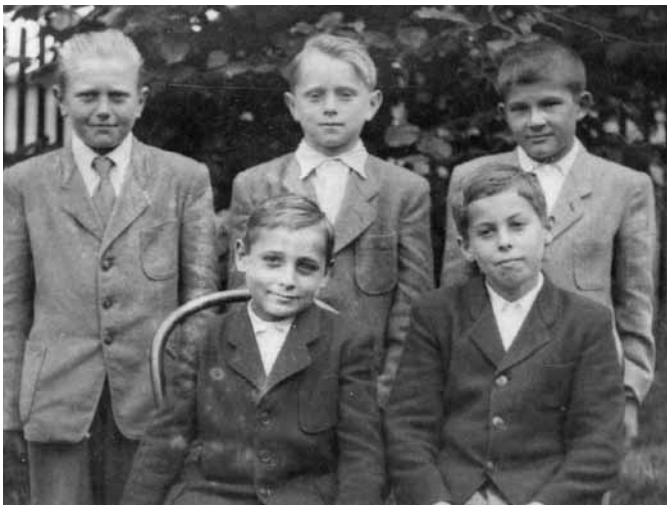

Větrovští kluci, 1952

Na zájezdu do Demenovské jeskyně

Veselo u zájezdového autobusu

Zájezd větrovských, zřejmě 1974

Manželé Smržovi

Naši při výjezdu v Tatrách

Výlet parkánské školy, třídy III. A na Hýlačku, 1955

Větrovští na obědě při zájezdu na Slovensko

Osvěžení na zájezdu

Masopustní průvod na Větrovech, zřejmě 1972

Za povšimnutí stojí stav vozovek

Masopustní průvod

Před domem Vrbových, č.p. 40 roku 1973

Větrovská parta u máje, 1963

Hoši staví máj, 1963

Manželé Komzákovi s p. Procházkou na zasedání Filmexportu, 1986

Srnka s rodinou Smržů

Hudební produkce - J. Černý

Oslava čarodejnic v parčíku Na Doubravech

Rozehřívání asfaltu, 1978

Doprovodný pěvecký sbor při oslavě čarodejnic, 1986

Základy domu č.p. 70, rok 1978

Původní budova hasičské zbrojnice

Autobusová zastávka MHD s linkou č. 30, 1978

Idila u obchodu Jednota

2x rybníček Doubravák, pohled západní a východní

Telefonní stanice na Větrovech

Obyvatelé bydlící v okolí kaple sv. Trojice

Kaple při rekontrukci roku 1987

Leknín v rybníčku Doubravák

Foto u kaple sv. Trojice

U lípy

Znovu u lípy

P. Bálek při stavbě vého domu č.p. 92,

Prodejna smíšeného zboží, stav 1987

Horní větrovská autobusová zatávka

L. Komzáková na zahradě

Domy č.p. 70 a 39

V popředí dům č.p. 34

Stavba domu č.p. 85

Dům č.p. 84

Dům č.p. 76

Pohled severním směrem z Větrov

A. Král u svého domu č.p. 74

Z. Včelák u svého domu č.p. 87

Nejstarší pohlednice Větrov

HLASOVACÍ LÍSTEK

pro volby do orgánů samosprávy příměstské části Větrovy, které se konají

dne **27.6.1998 od 8,00 do 12,00 hodin**

volební místnost

Klubovna sportovního zařízení Větrovy

Kandidáti do výboru samosprávy :

1.	**Areš Paydar Ravandi**	Větrovy č.p.70
2.	**Černý Milan, Mgr.**	Větrovy č.p.77
4.	**Havlas Miloš, Ing.**	Větrovy č.p.93
5.	**Kolařík Zdeněk**	Větrovy č.p.64
6.	**Král Petr**	Větrovy č.p.74
7.	**Lachout Josef, Ing.**	Větrovy č.p.69
8.	**Nováková Miloslava**	Větrovy č.p.61

Hlasovací léstek z roku 1998

Soubor fotografií z dětského dne z roku 2007

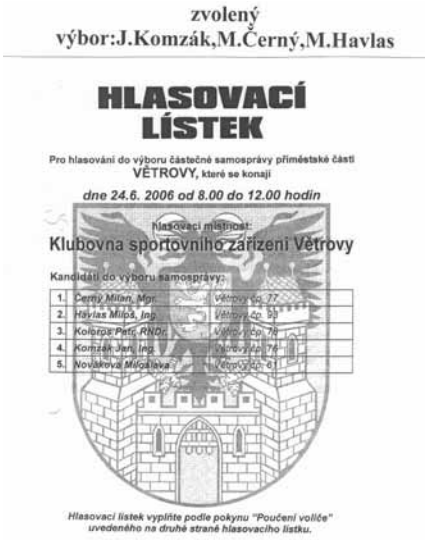

zvolený výbor:J.Komzák,M.Černý,M.Havlas

HLASOVACÍ LÍSTEK

Pro hlasování do výboru částečné samosprávy příměstské části **VĚTROVY,** které se konají

dne 24.6. 2006 od 8.00 do 12.00 hodin

Hlasovací místnost:

Klubovna sportovního zařízení Větrovy

Kandidáti do výboru samosprávy:

1.	Černý Milan, Mgr.	Větrovy čp. 77
2.	Havlas Miloš, Ing.	Větrovy čp. 93
3.	Kolařík Petr, RNDr.	Větrovy čp. 79
4.	Komzák Jan, Ing.	Větrovy čp. 75
5.	Nováková Miloslava	Větrovy čp. 61

Hlasovací lístek vyplňte podle pokynu "Poučení voliče" uvedeného na druhé straně hlasovacího lístku.

Hlasovací lístek z roku 2006

Soubor fotografií z dětského dne z roku 2007

Větrovští v průvodu při Táborských slavnostech 2007

Autor M. Švadlena při tenise na Větrovech, 2009

Známý větrovský rybář S. Smrž

Bruslení na rybníčku Doubravák

Výstava o Křižíkově elektrické dráze a stříbrných dolech

Mladí nadějní větrovští fotbalisté

Tradice velikonoční pomlázka na Větrovech, 2009

Tradice stále žijí, 2009

Místo pro sportovní komentátory

Čilý turistický ruch u Hýlačky - akce Zahájení turistické sezony 2009

Nově vybudovaný chodník z roku 2007

XXY

Větrovští občané odjíždějící na lov tresek, Norsko - Lofoty 2009

2x - Na Větrovech není žádný problém spatřit veverky

K nám se dostanete vlakem i autobusem

Fauna na Větrovech

Příjezd do obce ve směru od Tábora

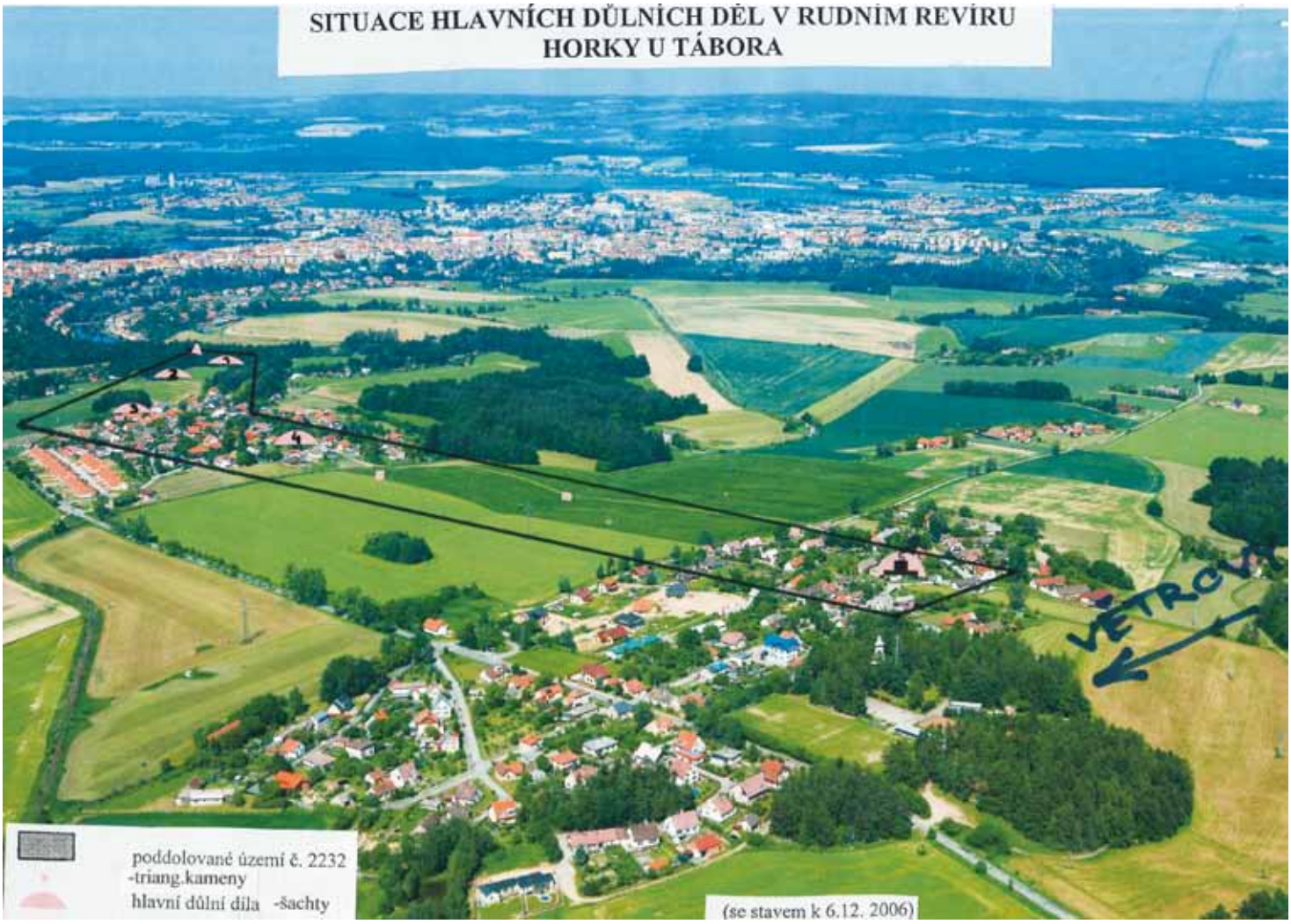
SITUACE HLAVNÍCH DŮLNÍCH DĚL V RUDNÍM REVÍRU
HORKY U TÁBORA
VĚTROV
poddolované území č. 2232
-triang.kameny
hlavní důlní díla -šachty
(se stavem k 6.12. 2006)

Pohledy na Větrovy; nahoře - Panoráma Větrovsko-Horecké, vlevo dole - letecký snímek se zakresleným poddolovaným územím Horky u Tábora-Větrovy, vpravo dole - ortofotomapa obce Větrovy

Na závěr autoři děkují všem, kteří pomohli tuto knihu sestavit a vydat. Děkujeme také těm, kteří nám pomohli identifikovat osoby na fotografiích a pomoci s časovým zařazením, často to byla velmi namáhavá a zdlouhavá práce. Děkuje se samozřejmě těm, kteří konkrétně otevřeli své rodinné archívy a dali souhlas ke zveřejnění fotografií. Jsou to tito:

Jaroslav a Marie Černých, č.p. 51
Antonín a Alžběta Královi, č.p. 74
Vladimír a Alena Lengerovi, č.p. 34
Karel a Bohumila Maškovi, č.p. 5
Jan a Věra Komzákovi, č.p. 76
Josef Pravdík, č.p. 90
Milan a Anežka Skalovi, č.p. 62
Stanislav Smrž, č.p. 31
Stanislav a Anděla Švadlenovi, č.p. 46
Josef Voborský, č.p. 20
Miloslav a Jaroslava Šimkovi, č.p. 58
Miloš Havlas, č.p. 93
Miloslav Hron, č.p. 60
Květuše Čedíková, č.p. 42
Stanislav a Marie Ježkovi, č.p. 63

Dále autoři děkují a oceňují:

Odbor kultury a cestovního ruchu města Tábora, že umožnil svým příspěvkem vůbec umožnit vydání knihy.
Starostku obce Radimovic u Želče, paní Hnojnovou, za poskytnutí kroniky.
Nadační fond Táborského soukromého gymnázia, že převzal záštitu nad tímto dílem.
Výbor příměstské části Tábora-Větrovy, že tuto věc zařadil do své rozvahy.
SK Kavas Větrovy, že přispěl k vydání této knihy.
Geofond Kutná Hora, za poskytnutí historických map, které jsme s jejich povolením použili, jsou to tyto: MA-A/0530, Horky u Tábora, Silberwerk Tabor Horky a MA-B/0482, Horky u Tábora, Franz Jakub.

Autoři děkují Vám všem, kteří jste tuto knihu přečetli až do konce a přejí Větrovům rozvoj a jejich občanům šťastná léta!

Ing. Jan Komzák a Marek Švadlena